

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

60. gadagājums

2017. gada 29. decembris

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Padomes Regula (ES) 2017/2454 (2017. gada 5. decembris), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā 1

DIREKTĪVAS

- ★ Padomes Direktīva (ES) 2017/2455 (2017. gada 5. decembris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā 7

II *Neleģislatīvi akti*

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

- ★ Padomes Lēmums (ES) 2017/2456 (2017. gada 18. decembris) par to, lai noslēgtu Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku, kurā paredzēti noteikumi Alžīrijas Tautas Demokrātiskās Republikas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) 23
- ★ Padomes Lēmums (ES) 2017/2457 (2017. gada 18. decembris) par to, lai noslēgtu Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Ēģiptes Arābu Republiku, kurā paredzēti noteikumi Ēģiptes Arābu Republikas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) 25

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

- ★ Padomes Lēmums (ES) 2017/2458 (2017. gada 18. decembris) par to, lai noslēgtu Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, kurā paredzēti noteikumi Jordānijas Hāšimītu Karalistes dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) 27
- Nolīgums par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, kurā paredzēti noteikumi Jordānijas Hāšimītu Karalistes dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) 29

REGULAS

- ★ Padomes Īstenošanas regula (ES) 2017/2459 (2017. gada 5. decembris), ar kuru groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 32
- ★ Komisijas Regula (ES) 2017/2460 (2017. gada 30. oktobris), ar ko attiecībā uz Savienības references laboratoriju sarakstu groza VII pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽¹⁾ 34

LĒMUMI

- ★ Padomes Lēmums (ES, Euratom) 2017/2461 (2017. gada 12. decembris), ar ko groza Padomes reglamentu 36
- ★ Padomes Lēmums (ES) 2017/2462 (2017. gada 18. decembris), ar ko pilnvaro Luksemburgu un Rumāniju Eiropas Savienības interesēs akceptēt Gruzijas un Dienvidāfrikas pievienošanas 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem 38
- ★ Padomes Lēmums (ES) 2017/2463 (2017. gada 18. decembris), ar ko pilnvaro Horvātiju, Nīderlandi, Portugāli un Rumāniju Eiropas Savienības interesēs akceptēt Sanmarīno pievienošanas 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem 41
- ★ Padomes Lēmums (ES) 2017/2464 (2017. gada 18. decembris), ar ko pilnvaro Austriju un Rumāniju Eiropas Savienības interesēs akceptēt Panamas, Urugvajas, Kolumbijas un Salvadoras pievienošanas 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem 43

TIESĪBU AKTI, KO PIENĒM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

- ★ Eiropas Savienības/Šveices Apvienotās gaisa transporta komitejas, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumu par gaisa transportu, Lēmums Nr. 1/2017 (2017. gada 29. novembris), ar ko aizstāj pielikumu Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumam par gaisa transportu [2017/2465] 46

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

I

(Lēģislatīvi akti)

REGULAS

PADOMES REGULA (ES) 2017/2454

(2017. gada 5. decembris),

ar ko groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc lēģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Padomes Regulā (ES) Nr. 904/2010 ⁽³⁾ paredzēti noteikumi par dalībvalstu veikto informācijas apmaiņu un glabāšanu, lai noteiktu īpašos režīmus, kā paredzēts Padomes Direktīvas 2006/112/EK ⁽⁴⁾ XII sadaļas 6. nodaļā.
- (2) Lai minētos īpašos režīmus no 2021. gada 1. janvāra paplašinātu, attiecinot tos arī uz preču un pakalpojumu tālpārdošanu, izņemot telekomunikāciju pakalpojumus, radio un televīzijas apraides pakalpojumus un elektroniski sniegtus pakalpojumus, ir jāpaplašina darbības joma šīs regulas noteikumiem par informācijas sniegšanu un naudas pārskaitīšanu starp identifikācijas dalībvalsti un patēriņa dalībvalstīm.
- (3) Ņemot vērā īpašo režīmu paplašināto darbības jomu, kas attieksies arī uz preču un visu pakalpojumu tālpārdošanu, būtiski palielināsies to darījumu skaits, par kuriem ir jāziņo PVN deklarācijā. Lai identifikācijas dalībvalstij dotu pietiekami daudz laika apstrādāt PVN deklarācijas, ko nodokļa maksātāji iesnieguši saskaņā ar īpašajiem režīmiem, par 10 dienām būtu jāpagarina termiņš, kas paredzēts, lai katrai patēriņa dalībvalstij nodotu informāciju par PVN deklarāciju un samaksāto PVN summu.
- (4) Lai varētu piemērot īpašo režīmu paplašināšanu, attiecinot tos no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai, importa dalībvalsts muitas dienestam jāspēj identificēt tādu preču importu mazos sūtījumos, attiecībā uz kurām pievienotās vērtības nodoklis (PVN) ir jāmaksā saskaņā ar kādu no īpašajiem režīmiem. Tāpēc identifikācijas numurs, ar kuru PVN tiek maksāts, būtu jāpaziņo jau iepriekš, lai muitas dienesti varētu pārbaudīt tā derīgumu preču importēšanas brīdī.

⁽¹⁾ 2017. gada 30. novembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 345, 13.10.2017., 79. lpp.

⁽³⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

- (5) Uz nodokļa maksātājiem, kuri izmanto šādus īpašus režīmus, var attiekties identifikācijas dalībvalsts un visu patēriņa dalībvalstu, kurās tiek piegādātas preces vai pakalpojumi, uzskaites pieprasījumi un administratīvās procedūras. Lai uzņēmumiem, kā arī nodokļu administrācijām samazinātu ar vairākkārtējiem uzskaites pieprasījumiem un administratīvajām procedūrām saistītu administratīvo slogu un atbilstības nodrošināšanas izmaksas un lai novērstu darba dublēšanos, šādi pieprasījumi un procedūras būtu pēc iespējas jākoordinē identifikācijas dalībvalstij.
- (6) Lai vienkāršotu statistikas datu vākšanu par īpašo režīmu piemērošanu, Komisija būtu jāpilnvaro izgūt apkopotu statistisko un diagnostisko informāciju, tādu kā dažāda veida elektronisko ziņojumu skaits, ar kuriem apmainījušās dalībvalstis, par īpašajiem režīmiem, izņemot datus par atsevišķiem nodokļa maksātājiem.
- (7) Informācija, kas jāsniedz nodokļa maksātājam un jānosūta starp dalībvalstīm īpašo režīmu piemērošanas nolūkā, kā arī tehniskā kārtība, tostarp kopējie elektroniskie ziņojumi, ko nodokļa maksātājs izmanto šīs informācijas sniegšanai vai nosūtīšanai starp dalībvalstīm, būtu jānosaka saskaņā ar šajā regulā paredzēto komiteju procedūru.
- (8) Ņemot vērā laiku, kāds nepieciešams to pasākumu ieviešanai, kuri vajadzīgi, lai īstenotu šo regulu un lai dalībvalstis pielāgotu savas IT sistēmas PVN reģistrācijai, deklarēšanai un maksāšanai, kā arī, lai ņemtu vērā grozījumus, kas ieviesti ar 2. pantu Padomes Direktīvā (ES) 2017/2455⁽¹⁾, šī regula būtu jāpieņem no dienas, kad piemēro minētos grozījumus.
- (9) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 904/2010,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza šādi:

1) regulas 1. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Šī regula paredz arī noteikumus un procedūras attiecībā uz elektronisku PVN informācijas apmaiņu par precēm, ko piegādā, un pakalpojumiem, ko sniedz saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā noteiktajiem īpašajiem režīmiem, un arī attiecībā uz jebkādu turpmāku informācijas apmaiņu un – ciktāl tas attiecas uz precēm un pakalpojumiem saskaņā ar minētajiem īpašajiem režīmiem – attiecībā uz naudas pārskaitīšanu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm.”;

2) regulas 2. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Definīcijas, kas attiecībā uz katru īpašo režīmu izklāstītas Direktīvas 2006/112/EK 358., 358.a, 369.a un 369.l pantā, piemēro arī šajā regulā.”;

3) regulas 17. panta 1. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 360., 361., 364., 365., 369.c, 369.f, 369.g, 369.o, 369.p, 369.s un 369.t pantu apkopoto informāciju.”;

4) regulas 17. panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“e) datus par Direktīvas 2006/112/EK 369.q pantā minētajiem PVN identifikācijas numuriem, ko tā piešķirusi, un attiecībā uz jebkuras dalībvalsts piešķirto konkrēto PVN identifikācijas numuru – to importēto preču kopējā vērtība, kurām piešķirts atbrīvojums saskaņā ar 143. panta 1. punkta ca) apakšpunktu, katra mēneša laikā.”;

5) regulas 17. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šā panta 1. punkta b), c), d) un e) apakšpunktā minētās informācijas automātiskā pieprasījuma tehnisko kārtību nosaka saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.”;

⁽¹⁾ Padomes Direktīva (ES) 2017/2455 (2017. gada 5. decembris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 7. lpp.).

6) regulas 31. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina, lai personām, kas iesaistītas preču piegādē vai pakalpojumu sniegšanā Kopienas iekšienē, un nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību un sniedz pakalpojumus, ir atļauts šādu darījumu nolūkos elektroniski iegūt apstiprinājumu jebkuras konkrētas personas PVN reģistrācijas numura derīgumam, kā arī attiecīgo vārdu/nosaukumu un adresi. Šī informācija atbilst datiem, kas minēti 17. pantā.”;

b) panta 3. punktu svītro;

7) regulas XI nodaļu groza šādi:

a) nodaļas 2. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Noteikumi, ko piemēro no 2015. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim”;

b) nodaļai pievieno šādu iedaļu:

“3. IEDAĻA

Noteikumi, ko piemēro no 2021. gada 1. janvāra

1. apakšiedaļa

Vispārīgs noteikums

47.a pants

Šis iedaļas noteikumus piemēro no 2021. gada 1. janvāra.

2. apakšiedaļa

Informācijas apmaiņa

47.b pants

1. Dalībvalstis paredz, ka informācija, kuru nodokļa maksātājs, kas izmanto īpašo režīmu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 2. iedaļu, paziņo, ievērojot minētās direktīvas 361. pantu, identifikācijas dalībvalstij, sākot savu darbību, tiek iesniegta elektroniski. Līdzīgu informāciju, ar ko identificē nodokļa maksātāju, kas izmanto īpašo režīmu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļu, tam sākot darbību, ievērojot minētās direktīvas 369.c pantu, iesniedz elektroniski. Visas izmaiņas informācijā, kas sniegta, ievērojot Direktīvas 2006/112/EK 361. panta 2. punktu un 369.c pantu, arī iesniedz elektroniski.

2. Identifikācijas dalībvalsts 1. punktā minēto informāciju elektroniski nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm 10 dienās no tā mēneša beigām, kurā saņemta informācija no nodokļa maksātāja, kas izmanto kādu no īpašajiem režīmiem saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 2. un 3. iedaļu. Tādā pašā veidā identifikācijas dalībvalsts informē pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes par šajā 2. un 3. iedaļā minētajiem PVN identifikācijas numuriem.

3. Identifikācijas dalībvalsts nekavējoties elektroniski paziņo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja nodokļa maksātājs, kas izmanto kādu no īpašajiem režīmiem saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 2. un 3. iedaļu, ir izslēgts no minētā īpašā režīma.

47.c pants

1. Dalībvalstis paredz, ka informācija, ko nodokļa maksātājs, kurš izmanto īpašo režīmu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļu, vai tā starpnieks paziņo, tam sākot darbību, ievērojot minētās direktīvas 369.p panta 1., 2. un 2.a punktu, identifikācijas dalībvalstij, tiek iesniegta elektroniski. Visas izmaiņas šajā informācijā, kas sniegta, ievērojot Direktīvas 2006/112/EK 369.p panta 3. punktu, arī iesniedz elektroniski.

2. Identifikācijas dalībvalsts 1. punktā minēto informāciju elektroniski nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm 10 dienās no tā mēneša beigām, kurā saņemta informācija no nodokļa maksātāja, kas izmanto īpašo režīmu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļu, vai, attiecīgā gadījumā, no tā starpnieka. Tādā pašā veidā identifikācijas dalībvalsts informē pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes par piešķirto individuālo PVN identifikācijas numuru šā īpašā režīma piemērošanas nolūkos.

3. Identifikācijas dalībvalsts nekavējoties elektroniski paziņo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja nodokļa maksātājs, kas izmanto īpašo režīmu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļu, vai, attiecīgā gadījumā, tā starpnieks ir svītrots no identifikācijas reģistra.

47.d pants

1. Dalībvalstis paredz, ka PVN deklarāciju ar datiem, kas noteikti Direktīvas 2006/112/EK 365., 369.g un 369.t pantā, iesniedz elektroniski.

2. Identifikācijas dalībvalsts 1. punktā minēto informāciju elektroniski nosūta attiecīgās patēriņa dalībvalsts kompetentajai iestādei ne vēlāk kā 20 dienās pēc tā mēneša beigām, kura laikā saņemta nodokļu deklarācija.

Identifikācijas dalībvalsts arī pārsūta Direktīvas 2006/112/EK 369.g panta 2. punktā paredzēto informāciju katrai tās citas dalībvalsts kompetentajai iestādei, no kuras preces tiek nosūtītas vai transportētas, un Direktīvas 2006/112/EK 369.g panta 3. punktā paredzēto informāciju – katrai tās attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā veic uzņēmējdarbību.

Dalībvalstis, kuras pieprasījušas PVN deklarāciju aizpildīt valsts valūtā, kura nav euro, konvertē summas euro pēc valūtas maiņas kursa, kas ir spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā. Maiņu izdara, piemērojot valūtas maiņas kursus, kurus Eiropas Centrālā banka publicējusi attiecīgajai dienai vai, ja attiecīgajai dienai nav šādas publikācijas, tad nākamajai publikācijas dienai.

47.e pants

Identifikācijas dalībvalsts nekavējoties elektroniski nosūta patēriņa dalībvalstij informāciju, kas vajadzīga, lai saistītu katru maksājumu ar attiecīgo PVN deklarāciju.

47.f pants

1. Identifikācijas dalībvalsts nodrošina, ka nodokļa maksātājs, kas izmanto kādu no Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā paredzētajiem īpašajiem režīmiem, vai, attiecīgā gadījumā, tā starpnieks, samaksāto summu ieskaita bankas euro kontā, ko noteikusi patēriņa dalībvalsts, kurai maksājums jāsaņem.

Dalībvalstis, kas ir pieprasījušas maksājumus valsts valūtā, kura nav euro, konvertē summas euro pēc valūtas maiņas kursa, kas ir spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā. Maiņu izdara, piemērojot valūtas maiņas kursus, kurus Eiropas Centrālā banka publicējusi attiecīgajai dienai vai, ja attiecīgajai dienai nav šādas publikācijas, tad nākamajai publikācijas dienai.

Pārskaitījumu veic ne vēlāk kā 20 dienas pēc tā mēneša beigām, kura laikā saņemts maksājums.

2. Ja nodokļa maksātājs, kas izmanto kādu no īpašajiem režīmiem, vai, attiecīgā gadījumā, tā starpnieks nesamaksā maksājamo nodokli pilnībā, identifikācijas dalībvalsts nodrošina, ka maksājumu pārskaita patēriņa dalībvalstīm proporcionāli nodoklim, kas saņemams katrā dalībvalstī. Identifikācijas dalībvalsts elektroniski par to informē patēriņa dalībvalstu kompetentās iestādes.

47.g pants

Dalībvalstis elektroniski dara zināmus pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm attiecīgos banku kontu numurus maksājumu saņemšanai saskaņā ar 47.f pantu.

Dalībvalstis nekavējoties elektroniski paziņo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai par izmaiņām nodokļa likmēs, kas piemērojamas tādu preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai, uz kuriem attiecas īpašie režīmi.

3. apakšiedaļa

Darījumu un nodokļa maksātāju kontrole

47.h pants

Importējot preces, attiecībā uz kurām PVN ir jādeklarē saskaņā ar īpašo režīmu, kas paredzēts Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļā, dalībvalstis elektroniski pārbauda derīgumu individuālajam PVN identifikācijas numuram, kurš piešķirts saskaņā ar minētās direktīvas 369.q pantu un paziņots vēlākais importa deklarācijas iesniegšanas brīdī.

47.i pants

1. Lai iegūtu uzskaiti, kas ir nodokļa maksātāja vai starpnieka rīcībā saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 369., 369.k un 369.x pantu, patērīņa dalībvalsts vispirms iesniedz pieprasījumu identifikācijas dalībvalstij elektroniskā veidā.
2. Ja identifikācijas dalībvalsts saņem 1. punktā minēto pieprasījumu, tā nekavējoties elektroniski nosūta to nodokļa maksātājam vai tā starpniekam.
3. Dalībvalstis paredz, ka pēc pieprasījuma nodokļa maksātājs vai tā starpnieks elektroniski iesniedz pieprasīto uzskaiti identifikācijas dalībvalstij. Dalībvalstis akceptē to, ka uzskaiti var iesniegt, izmantojot standarta veidlapu.
4. Identifikācijas dalībvalsts nekavējoties elektroniski nosūta iegūto uzskaiti pieprasījuma iesniedzējai patērīņa dalībvalstij.
5. Ja pieprasījuma iesniedzēja patērīņa dalībvalsts nesaņem minēto uzskaiti 30 dienās pēc pieprasījuma izdarīšanas dienas, minētā dalībvalsts var veikt jebkādas darbības saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem, lai iegūtu šādu uzskaiti.

47.j pants

1. Ja identifikācijas dalībvalsts nolemj veikt savā teritorijā administratīvu procedūru attiecībā uz nodokļa maksātāju, kas izmanto kādu no Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā paredzētajiem īpašajiem režīmiem, vai, attiecīgā gadījumā, tā starpnieku, tā iepriekš par šo procedūru informē visu pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes.

Pirmo daļu piemēro tikai administratīvajām procedūrām attiecībā uz īpašajiem režīmiem.

2. Neskarot 7. panta 4. punktu, ja patērīņa dalībvalsts nolemj, ka ir vajadzīga administratīvā procedūra, tā vispirms apspriežas ar identifikācijas dalībvalsti par šādas procedūras nepieciešamību.

Gadījumos, kad vienojas par administratīvās procedūras nepieciešamību, identifikācijas dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis.

Tas neliedz dalībvalstīm veikt jebkādas pasākumus saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem.

3. Katra dalībvalsts paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai informāciju par kompetento iestādi, kas attiecīgajā dalībvalstī ir atbildīga par administratīvo procedūru koordinēšanu.

4. apakšiedaļa

Statistiskā informācija

47.k pants

Dalībvalstis ļauj Komisijai informāciju no ziņojumiem, kas radīti ar 53. pantā minēto datorizēto sistēmu, izgūt tiešā veidā apkopotas statistikas un diagnostikas nolūkos, ievērojot 17. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktu. Šī informācija neietver datus par atsevišķiem nodokļa maksātājiem.

5. apakšiedaļa

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

47.l pants

Lai šo regulu piemērotu vienveidīgi, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru pieņemt šādus pasākumus:

- a) tehniskā kārtība, tostarp kopējais elektroniskais ziņojums, lai sniegtu 47.b panta 1. punktā, 47.c panta 1. punktā un 47.d panta 1. punktā minēto informāciju, un 47.i panta 3. punktā minētā standarta veidlapa;
  - b) tehniskā kārtība, tostarp kopējais elektroniskais ziņojums, lai sniegtu 47.b panta 2. un 3. punktā, 47.c panta 2. un 3. punktā, 47.d panta 2. punktā, 47.e pantā, 47.f panta 2. punktā, 47.i panta 1., 2. un 4. punktā un 47.j panta 1., 2. un 4. punktā minēto informāciju, kā arī tehniskie līdzekļi šīs informācijas nosūtīšanai;
  - c) tehniskā kārtība 47.g pantā minētās informācijas nosūtīšanai starp dalībvalstīm;
  - d) tehniskā kārtība 47.h pantā minētajai informācijas pārbaudīšanai, ko veic importa dalībvalsts;
  - e) apkopotā statistiskā un diagnostiskā informācija, ko Komisija var izgūt, kā minēts 47.k pantā, kā arī tehniskie līdzekļi šīs informācijas izgūšanai.”;
- 8) regulas I pielikuma 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Tālpārdošana (Direktīvas 2006/112/EK 33. pants).”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2021. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 5. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
T. TÕNISTE

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2017/2455

(2017. gada 5. decembris),

ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvā 2006/112/EK ⁽³⁾ paredzēti īpaši režīmi pievienotās vērtības nodokļa (PVN) iekasēšanai tādiem nodokļa maksātājiem, kuri neveic uzņēmējdarbību attiecīgā dalībvalstī un sniedz telekomunikāciju, apraides vai elektroniskus pakalpojumus personām, kas nav nodokļa maksātājas.
- (2) Padomes Direktīva 2009/132/EK ⁽⁴⁾ paredz atbrīvojumu no PVN importētiem maziemniecības vērtības sūtījumiem.
- (3) Šo īpašo režīmu, kas tika ieviesti no 2015. gada 1. janvāra, izvērtējums liecina par vairākiem trūkumiem. Pirmkārt, būtu jāsamazina slogs, kas gulstas uz mikrouzņēmumiem, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un neregulāri sniedz šādus pakalpojumus citās dalībvalstīs, un kas izriet no PVN saistību izpildes tajās dalībvalstīs, kurās tie neveic uzņēmējdarbību. Tādēļ būtu jāievieš Kopienas mēroga robežvērtība, līdz kurai minētajai pakalpojumu sniegšanai uzliek PVN dalībvalstī, kurā veic uzņēmējdarbību. Otrkārt, prasība ievērot rēķinu piesūtīšanas prasības visās dalībvalstīs, kurās sniedz pakalpojumus, ir ļoti apgrūtināta. Tādējādi, lai samazinātu slogu uzņēmumiem, noteikumiem par rēķinu piesūtīšanu vajadzētu būt tiem, kas ir piemērojami tā pakalpojumu sniedzēja identifikācijas dalībvalstī, kurš izmanto īpašos režīmus. Treškārt, nodokļa maksātāji, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, bet kas ir reģistrējušies kā PVN maksātāji dalībvalstī, piemēram, tādēļ, ka tie minētajā dalībvalstī neregulāri veic darījumus, par kuriem uzliek PVN, nevar izmantot ne īpašo režīmu nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, ne īpašo režīmu nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā. Tādējādi šādiem nodokļa maksātājiem vajadzētu būt iespējai izmantot īpašo režīmu nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā.
- (4) Turklāt novērtējums par īpašajiem režīmiem telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, kas ieviesti 2015. gada 1. janvārī, liecina, ka termiņš, kas paredzēts, lai izpildītu prasību par PVN deklarācijas

⁽¹⁾ 2017. gada 30. novembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 345, 13.10.2017., 79. lpp.

⁽³⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2009/132/EK (2009. gada 19. oktobris), kas nosaka Direktīvas 2006/112/EK 143. panta b) un c) punkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo importu (OV L 292, 10.11.2009., 5. lpp.).

iesniegšanu, – 20 dienas pēc tā taksācijas perioda beigām, uz kuru attiecas deklarācija –, ir par īsu, it īpaši tādiem pakalpojumiem, ko sniedz, izmantojot telekomunikāciju tīklu, saskarni vai portālu, jo uzskata, ka pakalpojumus, kas sniegti, izmantojot minēto tīklu, saskarni vai portālu, sniedzis tīkla, saskarnes vai portāla operators, kura pienākums ir iegūt PVN deklarācijas aizpildīšanai nepieciešamo informāciju no katra atsevišķā pakalpojumu sniedzēja. Turklāt novērtējums apliecināja arī to, ka prasība izdarīt labojumus konkrētā taksācijas perioda PVN deklarācijā nodokļa maksātājiem ir ļoti apgrūtināša, jo tā var nozīmēt, ka tiem katru ceturksni atkārtoti jāiesniedz vairākas PVN deklarācijas. Tādēļ termiņš PVN deklarācijas iesniegšanai būtu jāpagarina no 20 dienām līdz tā mēneša beigām, kurš seko taksācijas periodam, un nodokļa maksātājiem būtu jāļauj labojumus iepriekšējās PVN deklarācijās veikt nākamajās deklarācijās, nevis tajās deklarācijās, uz ko labojumi attiecas.

- (5) Lai izvairītos no tā, ka nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus, izņemot telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtus pakalpojumus, personām, kas nav nodokļa maksātājas, ir jāidentificējas PVN nolūkā katrā dalībvalstī, kurā par minētajiem pakalpojumiem ir uzliedzams PVN, dalībvalstīm būtu jāatļauj nodokļa maksātājiem, kas sniedz šādus pakalpojumus, reģistrācijai, PVN deklarēšanai un PVN maksāšanai izmantot IT sistēmu, tādējādi ļaujot tiem deklarēt un maksāt PVN par minētajiem pakalpojumiem vienā dalībvalstī.
- (6) Iekšējā tirgus veidošanas, globalizācijas un tehnoloģiju pilnveidošanās rezultātā ir ļoti strauji uzplaukusi elektroniskā komercija un tādējādi arī preču tālpārdošana gadījumos, kad preču piegādes notiek no vienas dalībvalsts uz otru vai arī no trešām teritorijām vai trešām valstīm uz Kopienu. Attiecīgie Direktīvu 2006/112/EK un 2009/132/EK noteikumi būtu jāpielāgo šim pārmaiņām, ņemot vērā principu, ka nodokļus uzliek galamērķī, un nepieciešamību aizsargāt dalībvalstu nodokļu ieņēmumus, radīt vienlīdzīgas konkurences apstākļus attiecīgajiem uzņēmumiem un samazināt tiem slogu. Tādēļ īpašais režīms telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patērīna dalībvalstī, būtu jāattiecinā arī uz preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē, un līdzīgs īpašais režīms būtu jāievieš no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai. Lai skaidri noteiktu darbības jomu pasākumiem, ko piemēro preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē un no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai, minētie jēdzieni būtu jādefinē.
- (7) Preču tālpārdošana, kad preču piegādes notiek no vienas dalībvalsts uz otru vai arī no trešām teritorijām vai trešām valstīm uz Kopienu, vairumā gadījumu tiek veicināta, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, bieži vien izmantojot pasūtījumu izpildes (*fulfilment*) noliktavu režīmus. Kaut arī dalībvalstis var paredzēt, ka par PVN nomaksu šādos gadījumos solidāri atbildīga ir kāda cita persona, nevis par PVN nomaksu atbildīgā persona, izrādās, ka ar to vien nepietiek, lai nodrošinātu efektīvu un iedarbīgu PVN iekasēšanu. Tādēļ, lai sasniegtu minēto mērķi un samazinātu administratīvo slogu pārdevējiem, nodokļu administrācijām un patērētājiem, tie nodokļa maksātāji, kas veicina preču tālpārdošanu, izmantojot šādu elektronisku saskarni, ir jāiesaista PVN iekasēšanā par minētajiem pārdevumiem, paredzot, ka tie ir uzskatāmi par personām, kas veic minētos pārdevumus. No trešām teritorijām vai trešām valstīm uz Kopienu importētu preču tālpārdošanai šis noteikums būtu jāpiemēro, attiecinot to tikai uz tādu preču pārdošanu, kuras tiek nosūtītas vai transportētas sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150; savukārt, pārsniedzot minēto vērtību, muitas nolūkiem importēšanas laikā nepieciešama pilna apmēra muitas deklarācija.
- (8) Uzskaites glabāšana vismaz desmit gadus par nodokļa maksātāju piegādēm, ko veicina, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, ir vajadzīga, lai palīdzētu dalībvalstij pārbaudīt, vai PVN par minētajām piegādēm ir uzskaitīts pareizi. Desmit gadu laikposms atbilst spēkā esošajiem noteikumiem par uzskaites veikšanu. Ja uzskaitē ietver personas datus, tai būtu jāatbilst Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību.
- (9) Lai samazinātu slogu uzņēmumiem, kas izmanto īpašo režīmu preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē, būtu jālikvidē pienākums izsniegt rēķinu par šādiem pārdevumiem. Lai šādiem uzņēmumiem nodrošinātu juridisko noteiktību, definīcijā par minēto preču piegādi būtu skaidri jānorāda, ka to piemēro arī tādā gadījumā, kad preces transportē vai nosūta piegādātāja interesēs, tostarp gadījumā, kad piegādātājs netiesā veidā piedalās preču transportēšanā vai nosūtīšanā.

- (10) Tāda īpašā režīma darbības joma, ko piemēro no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai, būtu jāierobežo, attiecinot to tikai uz tādu preču pārdošanu, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150 un kuras tiek tieši nosūtītas no trešās teritorijas vai trešās valsts pircējam Kopienā; savukārt, pārsniedzot minēto vērtību, muitas nolūkiem importēšanas laikā nepieciešama pilna apmēra muitas deklarācija. Akcīzes preces no minētā režīma darbības jomas būtu jāizslēdz, jo akcīzes nodoklis ir daļa no summas, kurai importējot uzliek PVN. Lai izvairītos no nodokļu dubultās uzlikšanas, būtu jāievieš atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa, importējot preces, kuras deklarētas saskaņā ar minēto īpašo režīmu.
- (11) Turklāt, lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem Kopienas un ārpuskopienas piegādātāju starpā un lai izvairītos no nodokļu ieņēmumu zaudējumiem, ir nepieciešams atcelt Direktīvā 2009/132/EK noteikto atbrīvojumu attiecībā uz importētajām precēm mazos niecīgas vērtības sūtījumos.
- (12) Nodokļa maksātājam, kas izmanto īpašo režīmu no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai, būtu jāļauj iecelt starpnieku, kurš veic uzņēmējdarbību Kopienā, par personu, kas ir atbildīga par PVN nomaksu un par to saistību izpildi, kas noteiktas minētajā īpašajā režīmā, nodokļa maksātāja vārdā un interesēs.
- (13) Lai aizsargātu dalībvalstu nodokļu ieņēmumus, nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un izmanto minēto īpašo režīmu, būtu jānosaka par pienākumu iecelt starpnieku. Tomēr šis pienākums nebūtu jāpiemēro, ja tas veic uzņēmējdarbību tajā valstī, ar kuru Savienība ir noslēgusi savstarpējās palīdzības nolīgumu.
- (14) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai attiecībā uz saraksta izveidošanu, kurā uzskaitītas trešās valstis, ar kurām Savienība ir noslēgusi savstarpējās palīdzības nolīgumu, kura darbības joma ir līdzīga Padomes Direktīvai 2010/24/ES⁽¹⁾ un Padomes Regulai (ES) Nr. 904/2010⁽²⁾, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽³⁾. Tā kā trešo valstu saraksta izveidošana ir tieši saistīta ar administratīvo sadarbību pievienotās vērtības nodokļa jomā, ir lietderīgi, ka Komisijai palīdz Administratīvās sadarbības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 58. pantu.
- (15) Pēc ļoti strauja elektroniskās komercijas uzplaukuma un no tā izrietošā tādu mazo Kopienā importēto sūtījumu skaita pieauguma, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, dalībvalstīm būtu sistemātiski jāatļauj izmantot īpašos režīmus importa PVN deklarēšanai un maksāšanai. Minētos režīmus var piemērot gadījumā, ja netiek izmantots īpašais režīms no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai. Ja importa dalībvalsts neparedz samazinātu PVN likmju sistemātisku piemērošanu saskaņā ar šo īpašo režīmu, pēdējam pircējam vajadzētu būt iespējai izvēlēties standarta importa procedūru, lai izmantotu iespējamo samazināto PVN likmi.
- (16) Šīs direktīvas noteikumu piemērošanas dienu nosaka, attiecīgā gadījumā ņemot vērā laiku, kas nepieciešams, lai īstenotu šīs direktīvas īstenošanai nepieciešamos pasākumus, un kas nepieciešams dalībvalstīm, lai pielāgotu savu IT sistēmu reģistrācijai un PVN deklarēšanai un maksāšanai.
- (17) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, PVN saistību vienkāršošanu – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (18) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽⁴⁾ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota direktīvas komponentu saistība ar attiecīgajām valsts transponēšanas instrumentu daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem, un citiem pasākumiem (OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽⁴⁾ OVC 369, 17.12.2011., 14. lpp.

(19) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK un Direktīva 2009/132/EK,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi, ko piemēro no 2019. gada 1. janvāra

No 2019. gada 1. janvāra Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

1) direktīvas 58. pantu aizstāj ar šādu:

“58. pants

1. Šādu pakalpojumu sniegšanas vieta personai, kas nav nodokļa maksātāja, ir vieta, kur ir minētās personas uzņēmējdarbības vieta, pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta:

- a) telekomunikāciju pakalpojumi;
- b) radio un televīzijas apraides pakalpojumi;
- c) elektroniski sniegti pakalpojumi, jo īpaši II pielikumā minētie pakalpojumi.

Ja pakalpojuma sniedzējs un pakalpojuma saņēmējs sazinās pa elektronisko pastu, tas vien nenozīmē, ka sniegtais pakalpojums ir elektroniski sniegts pakalpojums.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tikai vienā dalībvalstī vai, ja neveic uzņēmējdarbību, pakalpojumu sniedzēja pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir tikai vienā dalībvalstī, un
- b) pakalpojumus sniedz personām, kas nav nodokļa maksātājas un kas veic uzņēmējdarbību jebkurā dalībvalstī, kas nav a) apakšpunktā minētā dalībvalsts, vai kam tajā ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta; un
- c) šā punkta b) apakšpunktā minēto sniegto pakalpojumu kopējā vērtība bez PVN kārtējā kalendārajā gadā nepārsniedz EUR 10 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā, un tā nepārsniedz minēto robežvērtību arī iepriekšējā kalendārajā gadā.

3. Ja kalendārajā gadā 2. punkta c) apakšpunktā minētā robežvērtība ir pārsniegta, 1. punktu piemēro no pārsniegšanas brīža.

4. Dalībvalsts, kuras teritorijā 2. punktā minētie pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību vai, ja neveic uzņēmējdarbību, kuras teritorijā ir to pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, piešķir šādiem pakalpojumu sniedzējiem tiesības izvēlēties iespēju pakalpojumu sniegšanas vietu noteikt saskaņā ar 1. punktu, kura jebkurā gadījumā attiecas uz laikposmu, kas ir vismaz divi kalendārie gadi.

5. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai uzraudzītu, vai nodokļa maksātājs atbilst 2., 3. un 4. punktā minētajiem nosacījumiem.

6. Šā panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajai summai atbilstīgo vērtību attiecīgās valsts valūtā aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, ko publicējusi Eiropas Centrālā banka Padomes Direktīvas (ES) 2017/2455 (*) pieņemšanas dienā.

(*) Padomes Direktīva (ES) 2017/2455 (2017. gada 5. decembris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā (OV L 348, 29.12.2017., 7. lpp.).”;

2) direktīvas 219.a pantu aizstāj ar šādu:

“219.a pants

1. Uz rēķina piesūtīšanu attiecas tās dalībvalsts noteikumi, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu saskaņā ar V sadaļas noteikumiem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, uz rēķina piesūtīšanu attiecas šādi noteikumi:

a) noteikumi, kurus piemēro dalībvalstī, kurā ir preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kurā tam ir pastāvīga iestāde, no kuras piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, vai, ja nav šādas vietas vai pastāvīgas iestādes, – kurā tam ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, ja:

i) preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu saskaņā ar V sadaļas noteikumiem, vai tā iestāde minētajā dalībvalstī nepiedalās preču piegādē vai pakalpojumu sniegšanā 192.a panta b) apakšpunkta nozīmē un par PVN nomaksu atbildīgā persona ir persona, kurai piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, izņemot gadījumus, kad pircējs vai pakalpojumu saņēmējs izsniedz rēķinu (pašaprēķins);

ii) uzskata, ka preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana nav veikta Kopienā saskaņā ar V sadaļas noteikumiem;

b) noteikumi, kurus piemēro tajā dalībvalstī, kurā ir identificēts preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs, kurš izmanto kādu no īpašajiem režīmiem, kas minēti XII sadaļas 6. nodaļā.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, neskarot 244. līdz 248. pantu.”;

3) direktīvas 358.a panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1) nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā” ir nodokļa maksātājs, kuram Kopienas teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes;”;

4) direktīvas 361. panta 1. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) apliecinājums, ka personai Kopienas teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes.”.

2. pants

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi, ko piemēro no 2021. gada 1. janvāra

No 2021. gada 1. janvāra Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

1) direktīvas 14. pantā pievieno šādu punktu:

“4. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1) “preču tālpārdošana Kopienas iekšienē” ir tādu preču piegāde, kuras piegādātājs vai cita persona viņa interesēs nosūta vai transportē – tostarp, ja piegādātājs netiešā veidā piedalās preču transportēšanā vai nosūtīšanā, – no dalībvalsts, kas nav dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) preču piegādi veic tādām nodokļa maksātājam vai tādai juridiskajai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē, ievērojot 3. panta 1. punktu, neuzliek PVN, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja;

b) preces, ko piegādā piegādātājs vai cita persona viņa interesēs, nav ne jauni transportlīdzekļi, ne arī preces, ko piegādā pēc montāžas vai uzstādīšanas ar darbības pārbaudi vai bez tās.

2) “no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošana” ir tādu preču piegāde, kuras piegādātājs vai cita persona viņa interesēs nosūta vai transportē – tostarp, ja piegādātājs netiešā veidā piedalās preču transportēšanā vai nosūtīšanā, – no trešās teritorijas vai trešās valsts pircējam dalībvalstī, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) preču piegādi veic tādām nodokļa maksātājam vai tādai juridiskajai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē, ievērojot 3. panta 1. punktu, neuzliek PVN, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja;

b) preces, ko piegādā piegādātājs vai cita persona viņa interesēs, nav ne jauni transportlīdzekļi, ne arī preces, ko piegādā pēc montāžas vai uzstādīšanas ar darbības pārbaudi vai bez tās.”;

2) pievieno šādu pantu:

“14.a pants

1. Ja, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, nodokļa maksātājs veicina no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, uzskata, ka minētais nodokļa maksātājs ir saņēmis un piegādājis minētās preces pats.

2. Ja, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, nodokļa maksātājs veicina tāda nodokļa maksātāja, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, īstenotu preču piegādi Kopienā personai, kas nav nodokļa maksātāja, uzskata, ka nodokļa maksātājs, kas veicina piegādi, ir saņēmis un piegādājis minētās preces pats.”;

3) direktīvas 33. pantu aizstāj ar šādu:

“33. pants

Atkāpjoties no 32. panta:

- a) preču tālpārdošanas Kopienas iekšienē darījumos par piegādes vietu uzskata vietu, kur preces atrodas laikā, kad beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam;
- b) tādu preču tālpārdošanas darījumos, kuras no trešām teritorijām vai trešām valstīm importē uz dalībvalsti, kas nav dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam, par piegādes vietu uzskata vietu, kur preces atrodas laikā, kad beidzas to nosūtīšana vai transportēšana pircējam;
- c) tādu preču tālpārdošanas darījumos, kuras no trešām teritorijām vai trešām valstīm importē uz dalībvalsti, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam, par piegādes vietu uzskata minēto dalībvalsti ar noteikumu, ka PVN par minētajām precēm ir jādeklarē saskaņā ar īpašo režīmu, kas noteikts XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļā.”;

4) direktīvas 34. pantu svīturo;

5) direktīvas 35. pantu aizstāj ar šādu:

“35. pants

Direktīvas 33. pantu nepiemēro 311. panta 1. punkta 1.līdz 4. apakšpunktā definēto lietotu preču, mākslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu piegādēm, ne arī 327. panta 3. punktā definēto lietotu transportlīdzekļu piegādēm, par kurām uzliek PVN saskaņā ar attiecīgajiem īpašajiem režīmiem.”;

6) direktīvas 58. panta 2. līdz 6. punktu svīturo;

7) direktīvas V sadaļā iekļauj šādu nodaļu:

“3.a NODAĻA

Robežvērtība attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kas piegādā preces, uz kurām attiecas 33. panta a) punkts, un sniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas 58. pants

59.c pants

1. Direktīvas 33. panta a) punktu un 58. pantu nepiemēro, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tikai vienā dalībvalstī vai, ja neveic uzņēmējdarbību, preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir tikai vienā dalībvalstī;
- b) pakalpojumus sniedz personām, kas nav nodokļa maksātājas un kas veic uzņēmējdarbību jebkurā dalībvalstī, kas nav a) apakšpunktā minētā dalībvalsts, vai kam tajā ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, vai preces nosūta vai transportē uz dalībvalsti, kas nav a) apakšpunktā minētā dalībvalsts; un
- c) šā punkta b) apakšpunktā minēto piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu kopējā vērtība bez PVN kārtējā kalendārajā gadā nepārsniedz EUR 10 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā, un tā nepārsniedza minēto robežvērtību arī iepriekšējā kalendārajā gadā.

2. Ja kalendārajā gadā 1. punkta c) apakšpunktā minētā robežvērtība ir pārsniegta, 33. panta a) punktu un 58. pantu piemēro no pārsniegšanas brīža.

3. Dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas laikā, kad sākas to nosūtīšana vai transportēšana, vai kurā nodokļa maksātāji, kas sniedz telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides pakalpojumus un elektroniski sniegtus pakalpojumus, veic uzņēmējdarbību, piešķir nodokļa maksātājiem, kuri piegādā preces vai sniedz pakalpojumus atbilstīgi 1. punktā minētajiem nosacījumiem, tiesības izvēlēties iespēju preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas vietu noteikt saskaņā ar 33. panta a) punktu un 58. pantu, kura jebkurā gadījumā attiecas uz laikposmu, kas ir vismaz divi kalendārie gadi.

4. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai uzraudzītu, vai nodokļa maksātājs atbilst 1., 2. un 3. punktā minētajiem nosacījumiem.

5. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajai summai atbilstīgo vērtību attiecīgās valsts valūtā aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, ko publicējusi Eiropas Centrālā banka Direktīvas (ES) 2017/2455 pieņemšanas dienā.”;

8) pievieno šādu pantu:

“66. a pants

Atkāpjoties no 63., 64. un 65. panta, attiecībā uz preču piegādēm, par kurām PVN ir jāmaksā personai, kas veicina piegādi, ievērojot 14.a pantu, nodokļa objekts rodas un PVN ir uzliedzams brīdī, kad ir saņemts maksājums.”;

9) direktīvas 143. panta 1. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“ca) preču importu, ja PVN ir jādeklarē saskaņā ar īpašo režīmu, kas noteikts XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļā, un ja vēlākais importa deklarācijas iesniegšanas brīdī importa dalībvalsts kompetentajai muitas iestādei ir norādīts piegādātāja vai starpnieka, kas rīkojas tā interesēs, individuālais PVN identifikācijas numurs īpašā režīma piemērošanas nolūkos, kas piešķirts saskaņā ar 369.q pantu.”

10) direktīvas 220. panta 1. punkta 2. apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“2) preču piegādēm, kas minētas 33. pantā, izņemot gadījumus, kad nodokļa maksātājs izmanto īpašo režīmu, kas noteikts XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā.”;

11) pievieno šādu pantu:

“242.a pants

1. Ja, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, nodokļa maksātājs veicina preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu Kopienā personai, kas nav nodokļa maksātāja, saskaņā ar V sadaļas noteikumiem, nodokļa maksātājam, kas veicina piegādi vai sniegšanu, ir pienākums glabāt uzskaiti par minēto piegādi vai sniegšanu. Minētā uzskaitē ir pietiekami detalizēta, lai dalībvalstu nodokļu iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN ir uzskaitīts pareizi.

2. Šā panta 1. punktā minētā uzskaitē pēc pieprasījuma jādara elektroniski pieejama attiecīgajai dalībvalstij.

Minēto uzskaiti glabā desmit gadus pēc tā gada beigām, kad darījums veikts.”;

12) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Īpaši režīmi nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, vai kas veic preču tālpārdošanu”;

13) direktīvas 358. panta 1., 2. un 3. punktu svīturo;

14) direktīvas 2. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Īpašs režīms pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību Kopienā”;

15) direktīvas 358.a pantā iekļauj šādu punktu:

“3) “patēriņa dalībvalsts” ir dalībvalsts, attiecībā uz kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana saskaņā ar V sadaļas 3. nodaļu.”;

- 16) direktīvas 359. pantu aizstāj ar šādu:

“359. pants

Dalībvalstis atļauj izmantot šo īpašo režīmu jebkuram nodokļa maksātājam, kurš neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš sniedz pakalpojumus personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī vai kam tajā ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta. Šo režīmu piemēro visiem šādiem Kopienā sniegtiem pakalpojumiem.”;

- 17) direktīvas 362. pantu aizstāj ar šādu:

“362. pants

Identifikācijas dalībvalsts piešķir nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, individuālu PVN identifikācijas numuru šā īpašā režīma piemērošanas nolūkos un paziņo to viņam elektroniski. Pamatojoties uz minētajai identifikācijai izmantoto informāciju, patēriņa dalībvalstis var izmantot pašas savas identifikācijas sistēmas.”;

- 18) direktīvas 363. panta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) ja viņš paziņo minētajai dalībvalstij, ka vairs nesniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms.”;

- 19) direktīvas 364. un 365. pantu aizstāj ar šādiem:

“364. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un izmanto šo īpašo režīmu, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav sniedzis pakalpojumus, uz ko attiecas īpašais režīms. PVN deklarāciju iesniedz līdz tā mēneša beigām, kurš seko taksācijas periodam, uz kuru attiecas deklarācija.

365. pants

PVN deklarācijā norāda individuālo PVN identifikācijas numuru šā īpašā režīma piemērošanas nolūkos un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kurā maksājams PVN, – to taksācijas periodā sniegto pakalpojumu kopējo vērtību bez PVN, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, kā arī kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei. Deklarācijā jānorāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējā summa.

Ja pēc PVN deklarācijas iesniegšanas tajā nepieciešams veikt labojumus, šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā trīs gadus pēc dienas, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju, ievērojot 364. pantu. Minētajā nākamajā PVN deklarācijā norāda attiecīgo patēriņa dalībvalsti, taksācijas periodu un PVN summu, kurā izdarāmi jebkādi labojumi.”;

- 20) direktīvas 368. pantu aizstāj ar šādu:

“368. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kas izmanto šo īpašo režīmu, nevar atskaitīt PVN, ievērojot direktīvas 168. pantu. Neatkarīgi no Direktīvas 86/560/EEK 1. panta 1. punkta šādam nodokļa maksātājam atmaksāšanu veic saskaņā ar minēto direktīvu. Direktīvas 86/560/EEK 2. panta 2. un 3. punktu, kā arī 4. panta 2. punktu nepiemēro atmaksāšanai, kas saistīta ar pakalpojumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms.

Ja nodokļa maksātājam, kas izmanto šo īpašo režīmu, ir jāreģistrējas dalībvalstī saistībā ar darbībām, uz kurām neattiecas šis īpašais režīms, tad šis nodokļa maksātājs PVN deklarācijā, kas jāiesniedz, ievērojot šīs direktīvas 250. pantu, atskaita PVN, kas radies minētajā dalībvalstī attiecībā uz viņa darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms.”;

- 21) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Īpašs režīms preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē un pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patēriņa dalībvalstī”;

- 22) direktīvas 369.a pantā iekļauj šādu punktu:

“3) “patēriņa dalībvalsts” ir dalībvalsts, par kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana saskaņā ar V sadaļas 3. nodaļu, vai preču tālpārdošanas Kopienas iekšienē gadījumā – dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam.”;

23) direktīvas 369.b un 369.c pantu aizstāj ar šādiem:

“369.b pants

Dalībvalstis atļauj izmantot šo īpašo režīmu jebkuram tādām nodokļa maksātājam, kas veic preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē, un jebkuram tādām nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī un kas sniedz pakalpojumus personai, kura nav nodokļa maksātāja. Šo īpašo režīmu piemēro visām Kopienā piegādātajām precēm vai visiem Kopienā sniegtajiem pakalpojumiem.

369.c pants

Nodokļa maksātājs paziņo identifikācijas dalībvalstij, kad tas sāk vai beidz savas darbības, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas īpašais režīms, vai maina minētās darbības tādā mērā, ka tas vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai. Šo informāciju viņš paziņo elektroniski.”;

24) direktīvas 369.e pantu groza šādi:

a) panta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Identifikācijas dalībvalsts izslēdz nodokļa maksātāju no īpašā režīma jebkurā šādā gadījumā:”;

b) panta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) ja viņš paziņo, ka vairs Kopienas iekšienē neveic preču tālpārdošanu un nesniedz pakalpojumus, uz ko attiecas šis īpašais režīms;”;

25) direktīvas 369.f un 369.g pantu aizstāj ar šādiem:

“369.f pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav veicis Kopienas iekšienē preču tālpārdošanu vai sniedzis pakalpojumus, uz ko attiecas īpašais režīms. PVN deklarāciju iesniedz līdz tā mēneša beigām, kurš seko taksācijas periodam, uz kuru attiecas deklarācija.

369.g pants

1. PVN deklarācijā norāda 369.d pantā minēto PVN identifikācijas numuru un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kurā maksājams PVN, – taksācijas periodā Kopienas iekšienē tālpārdoto preču un sniegto pakalpojumu, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, kopējo vērtību bez PVN, kā arī kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei. Deklarācijā jānorāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējā summa. PVN deklarācijā iekļauj arī labojumus attiecībā uz iepriekšējiem taksācijas periodiem, kā paredzēts šā panta 4. punktā.

2. Ja tādas preces, uz kurām attiecas šis īpašais režīms un kuru tālpārdošanu veic Kopienas iekšienē, nosūta vai transportē no dalībvalstīm, kas nav identifikācijas dalībvalsts, tad PVN deklarācijā iekļauj arī šādu pārdevumu kopējo vērtību par katru dalībvalsti, no kuras preces nosūtītas vai transportētas, kopā ar individuālo PVN identifikācijas numuru vai nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru, kuru piešķirusi katra attiecīgā dalībvalsts. PVN deklarācijā šo informāciju ietver par katru dalībvalsti, kas nav identifikācijas dalībvalsts, dalījumā pa patēriņa dalībvalstīm.

3. Ja nodokļa maksātājam, kas sniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, ir viena vai vairākas pastāvīgas iestādes dalībvalstī, kura nav identifikācijas dalībvalsts un no kuras sniedz pakalpojumus, tad PVN deklarācijā iekļauj arī šādu pakalpojumu kopējo vērtību par katru dalībvalsti, kurā nodokļa maksātājam ir iestāde, kopā ar individuālo PVN identifikācijas numuru un šīs iestādes nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru, dalījumā pa patēriņa dalībvalstīm.

4. Ja pēc PVN deklarācijas iesniegšanas tajā nepieciešams veikt labojumus, šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā trīs gadus pēc dienas, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju, ievērojot 369.f pantu. Minētajā nākamajā PVN deklarācijā norāda attiecīgo patēriņa dalībvalsti, taksācijas periodu un PVN summu, kurā izdarāmi jebkādi labojumi.”;

26) direktīvas 369.h panta 1. punkta otrās daļas otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Ja pakalpojumu sniegšana veikta citās valūtās, nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, aizpildot PVN deklarāciju, izmanto valūtas maiņas kursu, kas bija spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā.”;

27) direktīvas 369.i panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, nomaksā PVN, norādot uz attiecīgo PVN deklarāciju, vēlākais – beidzoties termiņam, kura laikā deklarācija jāiesniedz.”;

28) direktīvas 369.j pantu aizstāj ar šādu:

“369.j pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz savām darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms, ievērojot šīs direktīvas 168. pantu, nevar atskaitīt PVN, kas radies patēriņa dalībvalstī. Neatkarīgi no Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 1. punkta, 3. panta un 8. panta 1. punkta e) apakšpunkta šādam nodokļa maksātājam piemēro nodokļa atmaksāšanu saskaņā ar minēto direktīvu.

Ja nodokļa maksātājam, kas izmanto šo īpašo režīmu, ir jāreģistrējas dalībvalstī saistībā ar darbībām, uz kurām neattiecas šis īpašais režīms, tad šis nodokļa maksātājs PVN deklarācijā, kas jāiesniedz, ievērojot šīs direktīvas 250. pantu, atskaita PVN, kas radies minētajā dalībvalstī attiecībā uz viņa darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms.”;

29) direktīvas 369.k panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms. Minētajai uzskaiti jābūt pietiekami detalizētai, lai patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN deklarācija ir pareiza.”;

30) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļā pievieno šādu iedaļu:

“4. IEDAĻA

Īpašs režīms no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai

369.l pants

Piemērojot šo iedaļu, no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošana attiecas tikai uz precēm, izņemot akcīzes preces, sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150.

Piemērojot šo iedaļu un neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro šādas definīcijas:

- 1) “nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā” ir nodokļa maksātājs, kuram Kopienas teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes;
- 2) “starpnieks” ir persona, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un ko nodokļa maksātājs, kurš veic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu, ir iecēlis par personu, kura ir atbildīga par PVN nomaksu un par to saistību izpildi, ko paredz šis īpašais režīms, nodokļa maksātāja vārdā un interesēs;
- 3) “identifikācijas dalībvalsts” ir šāda:
  - a) ja nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību Kopienā, – dalībvalsts, kurā viņš ir izvēlēties reģistrēties;
  - b) ja nodokļa maksātājs pastāvīgi veic saimniecisko darbību ārpus Kopienas, bet tam Kopienā ir viena vai vairākas pastāvīgās iestādes, – dalībvalsts, kurā ir pastāvīgā iestāde un kuru nodokļa maksātājs norāda kā valsti, kurā tas izmantos šo īpašo režīmu;
  - c) ja nodokļa maksātājs kādā dalībvalstī pastāvīgi veic saimniecisko darbību – minētā dalībvalsts;

- d) ja starpnieks kādā dalībvalstī pastāvīgi veic saimniecisko darbību – minētā dalībvalsts;
- e) ja starpnieks pastāvīgi veic saimniecisko darbību ārpus Kopienas, bet tam Kopienā ir viena vai vairākas pastāvīgās iestādes, – dalībvalsts, kurā ir pastāvīgā iestāde un kuru starpnieks norāda kā valsti, kurā tas izmantos šo īpašo režīmu.

Piemērojot b) un e) apakšpunktu, ja nodokļa maksātājam vai starpniekam ir vairāk nekā viena pastāvīgā iestāde Kopienā, tam ir saistošs lēmums norādīt attiecīgajam kalendārajam gadam un diviem nākamajiem kalendārajiem gadiem dalībvalsti, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība;

- 4) “patēriņa dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam.

369.m pants

1. Dalībvalstis atļauj no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanā izmantot šo īpašo režīmu šādiem nodokļa maksātājiem:

- a) jebkuram nodokļa maksātājam, kurš veic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš veic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu;
- b) jebkuram nodokļa maksātājam, kurš veic vai neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš veic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu, un kuru pārstāv starpnieks, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā;
- c) jebkuram nodokļa maksātājam, kurš veic uzņēmējdarbību trešā valstī, ar ko Savienība ir noslēgusi tādu nolīgumu par savstarpēju sadarbību, kura darbības joma ir līdzīga Padomes Direktīvai 2010/24/ES (*) un Regulai (ES) Nr. 904/2010 un kurš veic preču tālpārdošanu no minētās trešās valsts.

Minētie nodokļa maksātāji piemēro šo īpašo režīmu visu tādu preču tālpārdošanai, kuras importē no trešām teritorijām vai trešām valstīm.

- 2. Piemērojot 1. punkta b) apakšpunktu, jebkurš nodokļa maksātājs vienlaicīgi var iecelt tikai vienu starpnieku.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko izveido šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto trešo valstu sarakstu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantā minēto pārbaudes procedūru, un šim nolūkam izmanto komiteju, kura izveidota ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 58. pantu.

369.n pants

Tādu no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanā, par ko PVN tiek deklarēts saskaņā ar šo īpašo režīmu, nodokļa objekts rodas un PVN ir uzliekams piegādes brīdī. Preces uzskata par piegādātām brīdī, kad ir saņemts maksājums.

369.o pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai starpnieks, kas rīkojas tā interesēs, informē identifikācijas dalībvalsti par to, ka tas sāk vai beidz savu darbību saskaņā ar šo īpašo režīmu vai ka tas maina minēto darbību tādā mērā, ka tas vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai. Šo informāciju paziņo elektroniski.

369.p pants

1. Informācijā, kas nodokļa maksātājam, kurš neizmanto starpnieku, ir jāsniedz identifikācijas dalībvalstij, pirms tas sāk izmantot šo īpašo režīmu, ietver šādus datus:

- a) vārds vai nosaukums;
- b) pasta adrese;
- c) elektroniskā adrese un tīmekļa vietnes;
- d) PVN identifikācijas numurs vai attiecīgās valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs.

2. Informācijā, kas starpniekam ir jāsniedz identifikācijas dalībvalstij, pirms tas sāk izmantot šo īpašo režīmu nodokļa maksātāja interesēs, ietver šādus datus:

- a) vārds vai nosaukums;
- b) pasta adrese;
- c) elektroniskā adrese;
- d) PVN identifikācijas numurs;

3. Informācijā, kas starpniekam ir jāsniedz identifikācijas dalībvalstij par katru nodokļa maksātāju, ko tas pārstāv, pirms minētais nodokļa maksātājs sāk izmantot šo īpašo režīmu, ietver šādus datus:

- a) vārds vai nosaukums;
- b) pasta adrese;
- c) elektroniskā adrese un tīmekļa vietnes;
- d) PVN identifikācijas numurs vai attiecīgās valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs.
- e) tā individuālais identifikācijas numurs, kas piešķirts saskaņā ar 369.q panta 2.a punktu.

4. Jebkurš nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai attiecīgā gadījumā tā starpnieks paziņo identifikācijas dalībvalstij par jebkurām izmaiņām sniegtajā informācijā.

369.q pants

1. Identifikācijas dalībvalsts piešķir nodokļa maksātājam, kas izmanto šo īpašo režīmu, individuālu PVN identifikācijas numuru šā īpašā režīma piemērošanas nolūkos un paziņo to viņam elektroniski.

2. Identifikācijas dalībvalsts piešķir starpniekam individuālu identifikācijas numuru un paziņo to viņam elektroniski.

3. Identifikācijas dalībvalsts piešķir starpniekam individuālu PVN identifikācijas numuru šā īpašā režīma piemērošanas nolūkos attiecībā uz katru nodokļa maksātāju, kuram tas ir iecelts par starpnieku.

4. PVN identifikācijas numuru, kas piešķirts saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, izmanto vienīgi šā īpašā režīma nolūkos.

369.r pants

1. Identifikācijas dalībvalsts svītro nodokļa maksātāju, kas neizmanto starpnieku, no identifikācijas reģistra šādos gadījumos:

- a) ja tas paziņo identifikācijas dalībvalstij, ka tas vairs neveic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu;
- b) ja citādā veidā var uzskatīt, ka tā veiktās no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanas darbības, par kurām uzliekams nodoklis, ir beigušās;
- c) ja tas vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai;
- d) ja tas pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu.

2. Identifikācijas dalībvalsts svītro starpnieku no identifikācijas reģistra šādos gadījumos:

- a) ja tas divus kalendārā gada ceturkšņus pēc kārtas nav darbojies kā starpnieks tāda nodokļa maksātāja interesēs, kurš izmanto šo īpašo režīmu;
- b) ja tas vairs neatbilst citiem nosacījumiem, kas vajadzīgi, lai rīkotos kā starpnieks;
- c) ja tas pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu.

3. Identifikācijas dalībvalsts svītros nodokļa maksātāju, kuru pārstāv starpnieks, no identifikācijas reģistra šādos gadījumos:
- a) ja starpnieks paziņo identifikācijas dalībvalstij, ka šis nodokļa maksātājs vairs neveic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu;
  - b) ja citādā veidā var uzskatīt, ka šī nodokļa maksātāja no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanas darbības, par kurām uzliekams nodoklis, ir beigušās;
  - c) ja šis nodokļa maksātājs vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai;
  - d) ja šis nodokļa maksātājs pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu;
  - e) ja starpnieks paziņo identifikācijas dalībvalstij, ka tas vairs nepārstāv šo nodokļa maksātāju.

369.s pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai tā starpnieks elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru mēnesi neatkarīgi no tā, vai ir vai nav veikta no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošana. PVN deklarāciju iesniedz līdz tā mēneša beigām, kurš seko taksācijas periodam, uz kuru attiecas deklarācija.

Ja PVN deklarācija ir iesniedzama saskaņā ar pirmo daļu, dalībvalstis PVN nolūkiem importēšanas laikā neuzliek nekādas citas papildu saistības vai formalitātes.

369.t pants

1. PVN deklarācijā norāda 369.q pantā minēto PVN identifikācijas numuru un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kurā maksājams PVN, – no trešām teritorijām vai trešām valstīm importēto preču tālpārdošanas, par kuru taksācijas periodā bija uzliekams PVN, kopējo vērtību bez PVN un kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei. Deklarācijā jānorāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopsumma.

2. Ja pēc PVN deklarācijas iesniegšanas tajā nepieciešams veikt labojumus, šādus labojumus iekļauj nākamajā deklarācijā trīs gadus pēc dienas, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju, ievērojot 369.s pantu. Minētajā nākamajā PVN deklarācijā norāda attiecīgo patēriņa dalībvalsti, taksācijas periodu un PVN summu, kurā izdarāmi jebkādi labojumi.

369.u pants

1. PVN deklarāciju noformē euro valūtā.

Dalībvalstis, kuras valūta nav euro, var noteikt, ka PVN deklarāciju sagatavo šo valstu valūtā. Ja preču pārdošana veikta citās valūtās, nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai tā starpnieks, aizpildot PVN deklarāciju, izmanto valūtas maiņas kursu, kas bija spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā.

2. Konvertāciju veic, piemērojot valūtas maiņas kursus, kurus Eiropas Centrālā banka publicējusi attiecīgajai dienai vai, ja attiecīgajai dienai nav šādas publikācijas, tad nākamajai publikācijas dienai.

369.v pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai tā starpnieks, nomaksā PVN, norādot uz attiecīgo PVN deklarāciju, vēlākais – beidzoties termiņam, kura laikā deklarācija jāiesniedz.

Maksājumu veic identifikācijas dalībvalsts noteiktā bankas kontā, kurš denominēts euro. Dalībvalstis, kas nav pieņēmušas euro, var prasīt, lai maksājumu veic bankas kontā, kas denominēts attiecīgās valsts valūtā.

369.w pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz savām darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms, ievērojot šīs direktīvas 168. pantu, nevar atskaitīt PVN, kas radies patēriņa dalībvalstī. Neatkarīgi no Direktīvas 86/560/EEK 1. panta 1. punkta un Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 1. punkta un 3. panta, šādam nodokļa maksātājam piemēro nodokļa atmaksāšanu saskaņā ar minētajām direktīvām. Direktīvas 86/560/EEK 2. panta 2. un 3. punktu, kā arī 4. panta 2. punktu nepiemēro atmaksāšanai, kas saistīta ar precēm, uz kurām attiecas šis īpašais režīms.

Ja nodokļa maksātājam, kas izmanto šo īpašo režīmu, ir jāreģistrējas dalībvalstī saistībā ar darbībām, uz kurām neattiecas šis īpašais režīms, tad šis nodokļa maksātājs PVN deklarācijā, kas jāiesniedz, ievērojot šīs direktīvas 250. pantu, atskaita PVN, kas radies minētajā dalībvalstī attiecībā uz viņa darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms.

369.x pants

1. Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms. Starpnieks veic uzskaiti par katru nodokļa maksātāju, ko tas pārstāv. Minētajai uzskaiti jābūt pietiekami detalizētai, lai patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN deklarācija ir pareiza.

2. Šā panta 1. punktā minēto uzskaiti pēc pieprasījuma elektroniski dara pieejamu patēriņa dalībvalstij un identifikācijas dalībvalstij.

Uzskaiti glabā desmit gadus pēc tā gada beigām, kad darījums veikts.

(*) Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem, un citiem pasākumiem (OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.);

31) direktīvas XII sadaļā pievieno šādas nodaļas:

“7. NODAĻA

Īpašs režīms importa PVN deklarēšanai un samaksai*369.y pants*

Ja 6. nodaļas 4. iedaļā noteikto īpašo režīmu neizmanto preču importēšanai, izņemot akcīzes preces, sūtījumus, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, tad importa dalībvalsts ļauj personai, kura uzrāda preces muitai tās personas interesēs, kura ir preču saņēmēja Kopienas teritorijā, izmantot īpašo režīmu importa PVN deklarēšanai un samaksai attiecībā uz precēm, kuru nosūtīšana vai transportēšana beidzas minētajā dalībvalstī.

369.z pants

1. Īpašā režīma nolūkiem piemēro šādus noteikumus:

- a) persona, kura ir preču saņēmēja, ir atbildīga par PVN nomaksu;
- b) persona, kura uzrāda preces muitā Kopienas teritorijā, iekasē PVN no personas, kura ir preču saņēmēja, un veic šāda PVN maksājumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka persona, kura uzrāda preces muitā Kopienas teritorijā, veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka persona, kas ir preču saņēmēja, samaksā pareizu nodokļa summu.

369.za pants

Atkāpjoties no 94. panta 2. punkta, dalībvalstis var paredzēt, ka importa dalībvalstī piemērojamo PVN pamatlíkmi piemēro, izmantojot šo īpašo režīmu.

369.zb pants

1. Dalībvalstis ļauj PVN, kas iekasēts saskaņā ar šo īpašo režīmu, deklarēt elektroniski mēneša deklarācijā. Deklarācijā norāda PVN kopsummā, kas iekasēta attiecīgajā kalendārajā mēnesī.

2. Dalībvalstis piemēro prasību, ka 1. punktā minētais PVN ir maksājams līdz nākamā mēneša beigām pēc importēšanas.

3. Personas, kuras izmanto šo īpašo režīmu, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, termiņā, ko nosaka importa dalībvalsts. Šai uzskaiti jābūt pietiekami detalizētai, lai importa dalībvalsts nodokļu vai muitas iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN ir deklarēts pareizi, un PVN summu nosūtīt elektroniski pēc importa dalībvalsts pieprasījuma.

8. NODAĻA

Maiņas vērtība

369.zc pants

1. Euro maiņas vērtību valstu valūtās, kas jāievēro attiecībā uz 369.l panta 1. punktā un 369.y pantā minēto summu, nosaka reizi gadā. Piemērojamas ir tās likmes, kuras ir spēkā pirmajā oktobra darba dienā, un tās stājas spēkā nākamā gada 1. janvārī.

2. Dalībvalstis var noapaļot summu valstu valūtās, kas iegūtas, konvertējot šīs summas euro.

3. Dalībvalstis var turpināt piemērot summu, kas ir spēkā ikgadējās pielāgošanas laikā, kas paredzēta 1. punktā, ja euro izteiktās summas konvertēšana pirms 2. punktā paredzētās noapaļošanas noved pie izmaiņām, kas mazākas par 5 %, summā, kas izteikta valsts valūtā, vai minētās summas samazinājuma.”

3. pants

Grozījums Direktīvā 2009/132/EK

No 2021. gada 1. janvāra Direktīvā 2009/132/EK svītro IV sadaļu.

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2018. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta prasības. Tās nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Dalībvalstis vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 2. un 3. panta prasības. Tās nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta prasības, no 2019. gada 1. janvāra.

Tās, vēlākais, no 2021. gada 1. janvāra piemēro noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 2. un 3. panta prasības.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ir ietverta atsauce uz šo direktīvu, vai arī šāda atsauce ir pievienota to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2017. gada 5. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
T. TŌNISTE

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

PADOMES LĒMUMS (ES) 2017/2456

(2017. gada 18. decembris)

par to, lai noslēgtu Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku, kurā paredzēti noteikumi Alžīrijas Tautas Demokrātiskās Republikas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 186. pantu saistībā ar 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2017/1324 ⁽²⁾ paredz Savienības dalību partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā ("PRIMA"), ko kopīgi īsteno vairākas dalībvalstis.
- (2) Alžīrijas Tautas Demokrātiskā Republika ("Alžīrija") ir izteikusi vēlmi pievienoties PRIMA kā iesaistītā valsts un ar tādiem pašiem noteikumiem kā dalībvalstīm un Pētniecības un inovācijas pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) asociētajām trešām valstīm, kas iesaistījušās PRIMA.
- (3) Saskaņā ar Lēmuma (ES) 2017/1324 1. panta 2. punktu Alžīrija kļūst par PRIMA iesaistīto valsti, ja ar Savienību tiek noslēgts starptautisks nolīgums sadarbībai zinātnes un tehnoloģiju jomā, kurā ir paredzēti noteikumi Alžīrijas dalībai PRIMA.
- (4) Saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2017/2209 ⁽³⁾ 2017. gada 26. oktobrī tika parakstīts Nolīgums par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku, kurā paredzēti noteikumi Alžīrijas Tautas Demokrātiskās Republikas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) ("nolīgums"), ņemot vērā, ka tas vēl noslēdzams.
- (5) Nolīgums būtu jāapstiprina,

⁽¹⁾ 2017. gada 30. novembra piekrišana (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2017/1324 (2017. gada 4. jūlijs) par Savienības dalību partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA), ko kopīgi īsteno vairākas dalībvalstis (OV L 185, 18.7.2017., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums (ES) 2017/2209 (2017. gada 25. septembris) par to, lai Savienības vārdā parakstītu un provizoriski piemērotu Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku, kurā paredzēti noteikumi Alžīrijas Tautas Demokrātiskās Republikas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) (OV L 316, 1.12.2017., 1. lpp.).

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Savienības vārdā tiek apstiprināts Nolīgums par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku, kurā paredzēti noteikumi Alžīrijas Tautas Demokrātiskās Republikas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) ⁽¹⁾.

2. pants

Padomes priekšsēdētājs Savienības vārdā sniedz nolīguma 5. panta 2. punktā paredzēto paziņojumu ⁽²⁾.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2017. gada 18. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
K. SIMSON*

⁽¹⁾ Nolīguma teksts ir publicēts OV L 316, 1.12.2017., 3. lpp. kopā ar lēmumu par tā parakstīšanu.

⁽²⁾ Nolīguma spēkā stāšanās dienu Padomes Ģenerālsēkretariāts publicēs *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

PADOMES LĒMUMS (ES) 2017/2457

(2017. gada 18. decembris)

par to, lai noslēgtu Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Ēģiptes Arābu Republiku, kurā paredzēti noteikumi Ēģiptes Arābu Republikas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 186. pantu saistībā ar 218. panta 6. punkta a) apakšpunkta v) punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2017/1324 ⁽²⁾ paredz Savienības dalību partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā ("PRIMA"), ko kopīgi īsteno vairākas dalībvalstis.
- (2) Ēģiptes Arābu Republika ("Ēģipte") ir izteikusi vēlmi pievienoties PRIMA kā iesaistītā valsts un ar tādiem pašiem noteikumiem kā dalībvalstīm un Pētniecības un inovācijas pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) asociētajām trešām valstīm, kas iesaistījušās PRIMA.
- (3) Saskaņā ar Lēmuma (ES) 2017/1324 1. panta 2. punktu Ēģipte kļūst par PRIMA iesaistīto valsti, ja ar Savienību tiek noslēgts starptautisks nolīgums sadarbībai zinātnes un tehnoloģiju jomā, kurā ir paredzēti noteikumi Ēģiptes dalībai PRIMA.
- (4) Saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2017/2210 ⁽³⁾ 2017. gada 27. oktobrī tika parakstīts Nolīgums par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Ēģiptes Arābu Republiku, kurā paredzēti noteikumi Ēģiptes Arābu Republikas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) ("nolīgums"), ņemot vērā, ka tas vēl noslēdzams.
- (5) Nolīgums būtu jāapstiprina,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Savienības vārdā tiek apstiprināts Nolīgums par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Ēģiptes Arābu Republiku, kurā paredzēti noteikumi Ēģiptes Arābu Republikas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) ⁽⁴⁾.

2. pants

Padomes priekšsēdētājs Savienības vārdā sniedz nolīguma 4. panta 2. punktā paredzēto paziņojumu ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ 2017. gada 30. novembra piekrišana (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2017/1324 (2017. gada 4. jūlijs) par Savienības dalību partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA), ko kopīgi īsteno vairākas dalībvalstis (OV L 185, 18.7.2017., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums (ES) 2017/2210 (2017. gada 25. septembris) par to, lai Savienības vārdā parakstītu un provizoriski piemērotu Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Ēģiptes Arābu Republiku, kurā paredzēti noteikumi Ēģiptes Arābu Republikas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) (OV L 316, 1.12.2017., 7. lpp.).

⁽⁴⁾ Nolīguma teksts ir publicēts OV L 316, 1.12.2017., 9. lpp. kopā ar lēmumu par tā parakstīšanu.

⁽⁵⁾ Nolīguma spēkā stāšanās dienu Padomes Ģenerālsekretariāts publicēs Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2017. gada 18. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja*
K. SIMSON

PADOMES LĒMUMS (ES) 2017/2458**(2017. gada 18. decembris)**

par to, lai noslēgtu Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, kurā paredzēti noteikumi Jordānijas Hāšimītu Karalistes dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 186. pantu saistībā ar 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2017/1324 ⁽²⁾ paredz Savienības dalību partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā ("PRIMA"), ko kopīgi īsteno vairākas dalībvalstis.
- (2) Jordānijas Hāšimītu Karaliste ("Jordānija") ir izteikusi vēlmi pievienoties PRIMA kā iesaistītā valsts un ar tādiem pašiem noteikumiem kā dalībvalstīm un Pētniecības un inovācijas pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) asociētajām trešām valstīm, kas iesaistījušās PRIMA.
- (3) Saskaņā ar Lēmuma (ES) 2017/1324 1. panta 2. punktu Jordānija kļūst par iesaistīto valsti, ja ar Savienību tiek noslēgts starptautisks nolīgums sadarbībai zinātnes un tehnoloģiju jomā, kurā ir paredzēti noteikumi Jordānijas dalībai PRIMA.
- (4) Saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2017/2211 ⁽³⁾ 2017. gada 10. novembrī tika parakstīts Nolīgums par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, kurā paredzēti noteikumi Jordānijas Hāšimītu Karalistes dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) ("nolīgums"), ņemot vērā, ka tas vēl noslēdzams.
- (5) Nolīgums būtu jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Savienības vārdā tiek apstiprināts Nolīgums par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, kurā paredzēti noteikumi Jordānijas Hāšimītu Karalistes dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA).

Nolīguma teksts ir pievienots šim lēmumam.

⁽¹⁾ 2017. gada 30. novembra piekrišana (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2017/1324 (2017. gada 4. jūlijs) par Savienības dalību partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA), ko kopīgi īsteno vairākas dalībvalstis (OV L 185, 18.7.2017., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums (ES) 2017/2211 (2017. gada 25. septembris) par to, lai Savienības vārdā parakstītu Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, kurā paredzēti noteikumi Jordānijas Hāšimītu Karalistes dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) (OV L 316, 1.12.2017., 13. lpp.).

2. pants

Padomes priekšsēdētājs Savienības vārdā sniedz nolīguma 4. panta 2. punktā paredzēto paziņojumu ⁽¹⁾.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2017. gada 18. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
K. SIMSON

⁽¹⁾ Nolīguma spēkā stāšanās dienu Padomes Ģenerālsēkretariāts publicēs *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

NOLĪGUMS**par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, kurā paredzēti noteikumi Jordānijas Hāšimītu Karalistes dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA)**

Eiropas Savienība, turpmāk "Savienība",

no vienas puses,

un

Jordānijas Hāšimītu Karaliste, turpmāk "Jordānija",

no otras puses,

turpmāk "Puses",

Tā kā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Nolīgums, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, no otras puses ⁽¹⁾ ("Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgums"), kas stājās spēkā 2002. gada 1. maijā, paredz zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību;

Tā kā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Jordānijas Hāšimītu Karalistes valdību par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību ⁽²⁾, kas stājās spēkā 2011. gada 29. martā, nosaka oficiālu satvaru Pušu sadarbībai zinātniskajā un tehnoloģiskajā pētniecībā;

Tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2017/1324 ⁽³⁾ nosaka Savienības dalībvalstu un Pētniecības un inovācijas pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) ("Apvārsnis 2020") asociēto trešo valstu, kuras ir iniciatīvas iesaistītās valstis, dalības noteikumus, jo īpaši to finansiālos pienākumus un dalību iniciatīvas pārvaldes struktūrās;

Tā kā saskaņā ar Lēmumu (ES) 2017/1324 Jordānija kļūst par partnerības pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā ("PRIMA") iesaistīto valsti, ja ar Savienību tiek noslēgts starptautisks nolīgums sadarbībai zinātnes un tehnoloģiju jomā, kurā ir paredzēti noteikumi Jordānijas dalībai PRIMA;

Tā kā Jordānija ir izteikusi vēlmi pievienoties PRIMA kā iesaistītā valsts un ar tādiem pašiem noteikumiem kā Savienības dalībvalstīm un "Apvārsnis 2020" asociētajām trešām valstīm, kuras ir PRIMA iesaistītās valstis;

Tā kā ir vajadzīgs starptautisks nolīgums starp Savienību un Jordāniju, kurā būtu reglamentēti Jordānijas kā PRIMA iesaistītās valsts tiesības un pienākumi,

IR VIENOJUSĀS PAR TURPMĀKO.

1. pants**Mērķis**

Šā nolīguma mērķis ir noteikt noteikumus Jordānijas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā ("PRIMA").

2. pants**Noteikumi Jordānijas dalībai PRIMA**

Noteikumi Jordānijas dalībai PRIMA ir tie, kas noteikti Lēmumā (ES) 2017/1324. Puses pilda Lēmumā (ES) 2017/1324 noteiktos pienākumus un veic nepieciešamos pasākumus, jo īpaši sniedzot visu atbalstu, kas nepieciešams, lai nodrošinātu minētā lēmuma 10. panta 2. punkta un 11. panta 3. un 4. punkta piemērošanu. Puses vienojas par detalizētu atbalsta kārtību, jo šāda kārtība ir vajadzīga to sadarbībai saskaņā ar šo nolīgumu.

⁽¹⁾ ES OV L 129, 15.5.2002., 3. lpp.

⁽²⁾ ES OV L 159, 17.6.2011., 108. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2017/1324 (2017. gada 4. jūlijs) par Savienības dalību partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA), ko kopīgi īsteno vairākas dalībvalstis (ES OV L 185, 18.7.2017., 1. lpp.).

3. pants

Teritoriālā piemērošana

Šis nolīgums attiecas uz teritorijām, kurās piemēro Līgumu par Eiropas Savienību un Līgumu par Eiropas Savienības darbību, no vienas puses, un uz Jordānijas teritoriju, no otras puses.

4. pants

Stāšanās spēkā un darbības ilgums

1. Puses šo nolīgumu apstiprina saskaņā ar savām procedūrām.
2. Šis nolīgums stājas spēkā dienā, kurā abas Puses, izmantojot diplomātiskus kanālus, ir viena otrai darījušas zināmu, ka ir pabeigtas 1. punktā minētās procedūras.
3. Šis nolīgums ir spēkā tikmēr, kamēr ir spēkā Lēmums (ES) 2017/1324, ja vien kāda no Pusēm nolīgumu neizbeidz saskaņā ar 5. pantu.

5. pants

Nolīguma izbeigšana

1. Jebkura no Pusēm jebkurā laikā var šo nolīgumu izbeigt, ar rakstisku paziņojumu par savu nodomu to izbeigt informējot otru Pusi.

Nolīgums tiek izbeigts sešus mēnešus pēc dienas, kad adresāts ir saņēmis šādu rakstisku paziņojumu.

2. Tos projektus un darbības, kas norit šā nolīguma izbeigšanas brīdī, turpina līdz to pabeigšanai saskaņā ar šajā nolīgumā paredzētajiem nosacījumiem.
3. Puses savstarpēji vienojas par jebkādam citām nolīguma izbeigšanas sekām.

6. pants

Strīdu izšķiršana

Uz visiem strīdiem, kas saistīti ar šā nolīguma piemērošanu vai interpretēšanu, attiecas Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma 97. pantā noteiktā strīdu izšķiršanas procedūra.

Šis nolīgums ir sagatavots divos oriģināleksemplāros angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, horvātu, igauņu, itāļu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovaku, sloveņu, somu, spāņu, ungāru, vācu, zviedru un arābu valodā; visi teksti ir vienlīdz autentiski.

Съставено в Свейме на десети ноември две хиляди и седемнадесета година.

Hecho en Sweimeh el diez de noviembre de dos mil diecisiete.

Ve Sweimehu dne desátého listopadu dva tisíce sedmnáct.

Udfærdiget i Sweimeh den tiende november i år to tusind og sytten.

Geschehen zu Sweimeh am zehnten November zweitausendsiebzehn.

Kahe tuhande seitsmeteistkümnenda aasta novembrikuu kümnendal päeval Sweimeh's.

Sweimeh, τη δέκατη ημέρα του Νοεμβρίου του έτους δύο χιλιάδες δεκαεπτά.

Done at Sweimeh on the tenth day of November in the year two thousand and seventeen.

Fait à Sweimeh, le dix novembre deux mille dix-sept.

Sastavljeno u Sweimehu desetog studenoga dvije tisuće sedamnaeste.

Fatto a Sweimeh, addì 10 novembre duemiladiciassette.

Sveimē, divi tūkstoši septiņpadsmitā gada desmitajā novembrī.

Priimta du tūkstančiai septynioliktųjų metų lapkričio dešimtą dieną Sveimoje.

Kelt Sweimehben, a kétezer-tizenhetedik év november havának tizedik napján.

Magħmul fi Sweimeh fl-ghaxar jum ta' Novembru fis-sena elfejn u sbatax.

Gedaan te Sweimeh, tien november tweeduizend zeventien.

Sporządzono w Sweimeh w dniu dziesiątego listopada dwa tysiące siedemnastego roku.

Feito em Sweimeh, aos dez dias do mês de novembro do ano dois mil e dezassete.

Íntocmit la Sweimeh, la zece noiembrie două mii șaptesprezece.

V meste Sweimeh, desiately novembra dvetisícisedmnást.

V Sweimehu, dne desetega novembra leta dva tisoč sedemnajst.

Tehty Sweimehissä kymmenentenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattasetsemäntoista.

Utfärdat i Sweimeh den tionde november år tjugohundrasjutton.

حررت في السويدية في اليوم العاشر من شهر تشرين الثاني في عام ألفين وسبعة عشر

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

عن الإتحاد الأوروبي

За Хашемитското кралство Йордания
 Por el Reino Hachemí de Jordania
 Za Jordánské hášimovské království
 For Det Hashemitiske Kongerige Jordan
 Für das Haschemitische Königreich Jordanien
 Jordaania Hašimiidi Kuningriigi nimel
 Για το Χασεμιτικό Βασίλειο της Ιορδανίας
 For the Hashemite Kingdom of Jordan
 Pour le Royaume hachémite de Jordanie
 Za Hašemitsku Kraljevinu Jordan
 Per il Regno hascemita di Giordania
 Jordānijas Hāšimītu Karalistes vārdā –
 Jordanijos Hašimitų Karalystės vardu
 A Jordán Hásimita Királyság részéről
 Għar-Renju Haxemita tal-Ġordan
 Voor het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië
 W imieniu Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego
 Pelo Reino Hachemita da Jordânia
 Pentru Regatul Hașemit al Iordaniei
 Za Jordánske hášimovské král'ovstvo
 Za Hašemitsko kraljevino Jordanijo
 Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puolesta
 För Hashemitiska konungariket Jordanien

عن المملكة الأردنية الهاشمية

REGULAS

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2017/2459

(2017. gada 5. decembris),

ar kuru groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 397. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padomes Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011 ⁽²⁾ ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi par prezumpciju pakalpojumu saņēmēja piederības vietas noteikšanai, lai noteiktu pakalpojumu sniegšanas vietu telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, ko sniedz personai, kura nav nodokļa maksātāja.
- (2) Novērtējums par minēto prezumpciju piemērošanas prasībām ir parādījis, ka nodokļa maksātājam, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un sniedz šādus pakalpojumus personai, kura nav nodokļa maksātāja, citās dalībvalstīs, noteiktos apstākļos ir ļoti apgrūtināši iegūt divus atsevišķus pierādījumus, kuri nav savstarpēji pretrunīgi, par tā pakalpojumu saņēmēja uzņēmējdarbības vietu vai vietu, kurā tam ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta.
- (3) Šāds slogs ir īpaši apgrūtināošs maziem un vidējiem uzņēmumiem. Prasībai par vienu pierādījumu vajadzētu vienkāršot pienākumus šādiem uzņēmumiem, kuru Kopienas iekšienē sniegtie pakalpojumi patērētājiem citās dalībvalstīs nepārsniedz konkrētu robežvērtību.
- (4) Vienkāršotā prasība pierādīt pakalpojumu saņēmēja atrašanās vietu papildina ar Padomes Direktīvas (ES) 2017/2455 ⁽³⁾ 1. pantu ieviestos grozījumus attiecībā uz īpašajiem režīmiem, kas noteikti Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā, un tāpēc būtu jāpiemēro no tās pašas dienas.
- (5) Tāpēc Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 24.b pantu aizstāj ar šādu:

“24.b pants

Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 58. pantu telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, kurus personai, kas nav nodokļa maksātāja, sniedz:

- a) šīs personas fiksētā sakaru tīklā, prezumē, ka pakalpojumu saņēmēja uzņēmējdarbības vieta, pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir valstī, kurā ir uzstādīts fiksētais sakaru tīkls;
- b) mobilo sakaru tīklā, prezumē, ka pakalpojumu saņēmēja uzņēmējdarbības vieta, pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir valstī, ko identificē pēc pakalpojuma saņemšanai lietotās SIM kartes mobilo sakaru tīkla valsts koda;

⁽¹⁾ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva (ES) 2017/2455 (2017. gada 5. decembris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā (OV L 348, 29.12.2017., 7. lpp.).

- c) tā, ka to izmantošanai ir nepieciešams dekodētājs vai līdzīga ierīce, vai TV karte un netiek izmantots šīs personas fiksētais sakaru tīkls, presumē, ka pakalpojumu saņēmēja uzņēmējdarbības vieta, pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir vietā, kurā atrodas šis dekodētājs vai līdzīga ierīce, vai, ja minētā vieta nav zināma, – vietā, uz kuru nosūtīta lietošanai tajā paredzētā TV karte;
- d) citos apstākļos, kas nav minēti 24.a pantā un šā panta a), b) un c) punktā, presumē, ka pakalpojumu saņēmēja uzņēmējdarbības vieta, pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir vieta, ko par tādu noteicis pakalpojumu sniedzējs, pamatojoties uz diviem atsevišķiem pierādījumiem, kuri ir uzskaitīti šīs regulas 24.f pantā un nav savstarpēji pretrunīgi.

Neskarot pirmās daļas d) punktu, attiecībā uz tādu pakalpojumu sniegšanu saskaņā ar minēto punktu, ja šādu pakalpojumu, ko sniedz nodokļa maksātājs no savas saimnieciskās darbības vietas vai pastāvīgās iestādes, kas atrodas kādā no dalībvalstīm, kopējā vērtība bez PVN kārtējā un iepriekšējā kalendārajā gadā nepārsniedz EUR 100 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā, prezumpcija ir, ka pakalpojumu saņēmēja uzņēmējdarbības vieta, pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir vieta, ko par tādu noteicis pakalpojumu sniedzējs, pamatojoties uz vienu no 24.f panta a) līdz e) punktā uzskaitītajiem pierādījumiem, ko sniegusi persona, kura iesaistīta pakalpojumu sniegšanā un kura nav pakalpojumu sniedzējs vai saņēmējs.

Ja kalendārajā gadā ir pārsniegta otrajā daļā noteiktā robežvērtība, minēto daļu nepiemēro no attiecīgā brīža līdz brīdim, kad atkal tiek izpildīti minētajā daļā paredzētie nosacījumi.

Summai atbilstīgo vērtību attiecīgās valsts valūtā aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, ko publicējusi Eiropas Centrālā banka Regulas (ES) 2017/2459 (*) pieņemšanas dienā.

(*) Padomes Īstenošanas regula (ES) 2017/2459 (2017. gada 5. decembris), ar kuru groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 348, 29.12.2017., 32. lpp.).”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2019. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 5. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
T. TÕNISTE

KOMISIJAS REGULA (ES) 2017/2460**(2017. gada 30. oktobris),****ar ko attiecībā uz Savienības references laboratoriju sarakstu groza VII pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 32. panta 5. punktu,

tā kā:

- (1) Regula (EK) Nr. 882/2004 nosaka vispārīgus noteikumus par oficiālo kontroļu veikšanu, kas vajadzīga, lai cita starpā pārbaudītu atbilstību pārtikas higiēnas noteikumiem. Saskaņā ar minēto regulu Eiropas Savienības references laboratorijas ("ES references laboratorijas") ir atbildīgas jo īpaši par valsts references laboratoriju nodrošināšanu ar sīku informāciju par analīzes metodēm un šādu metožu piemērošanas koordinēšanu. ES references laboratorijas ir norādītas minētās regulas VII pielikumā.
- (2) Piena un piena produktu ES references laboratorijas darba programmas mērķis būtībā ir sniegt analīzes metodes un nodrošināt kopīgu pieeju valstu references laboratoriju veiktajām starplaboratoriju kvalifikācijas pārbaudēm attiecībā uz kvalitātes marķieriem, piemēram, somatisko šūnu skaitu un baktēriju skaitu. Pašlaik gan oficiālās laboratorijās, kuras veic oficiālās kontroles, gan laboratorijās, kuras pārtikas uzņēmumi arvien vairāk izmanto minēto marķieru – viena no faktoriem, kas nosaka saimniecībā savāktā piena cenu, – analīzei, tiek izmantotas aktuālākās zināšanas par minēto analīžu atbilstīgu veikšanu.
- (3) Piena un piena produktu ES references laboratorija Savienībā vairs nav nepieciešama. Tādēļ tā būtu jāsvītro no Regulas (EK) Nr. 882/2004 VII pielikumā iekļautā ES references laboratoriju saraksta.
- (4) Tāpēc Regulas (EK) Nr. 882/2004 VII pielikums būtu attiecīgi jāgroza.
- (5) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 882/2004 VII pielikuma I daļas 1. punktu svītro.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.⁽¹⁾ OVL 165, 30.4.2004., 1. lpp.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 30. oktobrī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
Jean-Claude JUNCKER

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS (ES, Euratom) 2017/2461

(2017. gada 12. decembris),

ar ko groza Padomes reglamentu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes reglamenta ⁽¹⁾ 11. panta 6. punktu,

tā kā:

- (1) Ja Padomei jāpieņem akts ar kvalificētu balsu vairākumu, ir jāpārbauda, vai dalībvalstis, kas veido kvalificēto balsu vairākumu, aptver vismaz 65 % no Savienības iedzīvotājiem.
- (2) Minētie procenti tiek aprēķināti saskaņā ar iedzīvotāju skaita rādītājiem, kuri noteikti Padomes reglamenta ("reglaments") III pielikumā.
- (3) Reglamenta 11. panta 6. punktā ir paredzēts, ka Padomei saskaņā ar informāciju, kas Eiropas Savienības Statistikas birojam pieejama iepriekšējā gada 30. septembrī, ir jāpielāgo minētajā pielikumā noteiktos skaitļus, šādam pielāgojumam stājoties spēkā katra gada 1. janvārī.
- (4) Tādēļ attiecīgi būtu jāveic reglamenta pielāgojums 2018. gadam,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Reglamenta III pielikumu aizstāj ar šādu:

"III PIELIKUMS

Savienības iedzīvotāju skaita un katras dalībvalsts iedzīvotāju skaita rādītāji, lai piemērotu noteikumus par kvalificēta vairākuma balsošanu Padomē

Lai īstenotu LES 16. panta 4. punktu un LESD 238. panta 2. un 3. punktu, Savienības iedzīvotāju skaits un katras dalībvalsts iedzīvotāju skaits, kā arī katras dalībvalsts iedzīvotāju skaita procentuālais lielums attiecībā pret Savienības iedzīvotāju skaitu laikposmam no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim ir šāds:

Dalībvalsts	Iedzīvotāju kopskaits	Procentuālais lielums no Savienības iedzīvotāju skaita (%)
Vācija	82 437 641	16,10
Francija	67 024 633	13,09
Apvienotā Karaliste	65 808 573	12,85
Itālija	61 219 113	11,95
Spānija	46 528 966	9,08

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2009/937/ES (2009. gada 1. decembris), ar ko pieņem Padomes reglamentu (OV L 325, 11.12.2009., 35. lpp.).

Dalībvalsts	Iedzīvotāju kopskaits	Procentuālais lielums no Savienības iedzīvotāju skaita (%)
Polija	37 972 964	7,41
Rumānija	19 638 309	3,83
Nīderlande	17 220 721	3,36
Beļģija	11 365 834	2,22
Grieķija	10 757 293	2,10
Čehijas Republika	10 467 628	2,04
Portugāle	10 309 573	2,01
Zviedrija	10 080 000	1,97
Ungārija	9 797 561	1,91
Austrija	8 752 500	1,71
Bulgārija	7 101 859	1,39
Dānija	5 743 947	1,12
Somija	5 499 447	1,07
Slovākija	5 435 343	1,06
Īrija	4 774 833	0,93
Horvātija	4 154 213	0,81
Lietuva	2 847 904	0,56
Slovēnija	2 065 895	0,40
Latvija	1 950 116	0,38
Igaunija	1 315 635	0,26
Kipra	854 802	0,17
Luksemburga	589 370	0,12
Malta	440 433	0,09"
ES 28	512 155 106	
Sliekšnis (65 %)	332 900 819	

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2018. gada 1. janvāra.

Briselē, 2017. gada 12. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. MIKSER

PADOMES LĒMUMS (ES) 2017/2462**(2017. gada 18. decembris),****ar ko pilnvaro Luksemburgu un Rumāniju Eiropas Savienības interesēs akceptēt Gruzijas un Dienvidāfrikas pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaušanās civiltiesiskajiem aspektiem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 3. punktu saistībā ar tā 218. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība bērnu tiesību aizsardzības veicināšanu ir izvirzījusi par vienu no saviem mērķiem, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā. Pasākumi bērnu aizsardzībai pret nelikumīgu aizvešanu vai aizturēšanu ir minētās politikas būtiska sastāvdaļa.
- (2) Padome ir pieņēmusi Regulu (EK) Nr. 2201/2003 ⁽²⁾ ("Briseles IIa regula"), kuras mērķis ir aizsargāt bērnus no nelabvēlīgās ietekmes, ko rada nelikumīga aizvešana vai aizturēšana, un ieviest procedūras, ar kurām paredzēts nodrošināt viņu nekavējošu atpakaļatdošanu uz dalībvalsti, kurā atrodas viņu parastā dzīvesvieta, kā arī nodrošināt saskarsmes tiesību un aizgādības tiesību aizsardzību.
- (3) Briseles IIa regula papildina un pastiprina 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvenciju par starptautiskās bērnu nolaušanās civiltiesiskajiem aspektiem ("1980. gada Hāgas konvencija"), kas starptautiskā mērogā izveido saistību un sadarbības sistēmu attiecībās starp konvencijas dalībvalstīm un starp centrālajām iestādēm un kas tiecas nodrošināt nelikumīgi aizvestu vai aizturētu bērnu ātru atgriešanu.
- (4) Visas Savienības dalībvalstis ir 1980. gada Hāgas konvencijas dalībvalstis.
- (5) Savienība mudina trešās valstis pievienoties 1980. gada Hāgas konvencijai un atbalsta 1980. gada Hāgas konvencijas pareizu īstenošanu, kopā ar dalībvalstīm *inter alia* piedaloties speciālajās komisijās, kuras regulāri organizē Hāgas Starptautisko privāttiesību konference.
- (6) Kopīgs tiesiskais regulējums, kas piemērojams attiecībās starp Savienības dalībvalstīm un trešām valstīm, varētu būt vislabākais risinājums sensitīvos starptautiskās bērnu nolaušanās gadījumos.
- (7) 1980. gada Hāgas konvencijā ir noteikts, ka to piemēro attiecībās starp valsti, kas tai pievienojas, un konvencijas dalībvalstīm, kuras ir deklarējušas, ka akceptē šo pievienošanos.
- (8) 1980. gada Hāgas konvencija liedz tādām reģionālām ekonomiskās integrācijas organizācijām kā Savienība kļūt par tās dalībnieci. Tāpēc Savienība minētajai konvencijai nevar pievienoties, un tā nevar arī deponēt deklarāciju, ar ko tā akceptē attiecīgas valsts pievienošanos.
- (9) Ievērojot Eiropas Savienības Tiesas atzinumu 1/13 ⁽³⁾, 1980. gada Hāgas konvencijā paredzētā pievienošanās akcepta deklarācija ietilpst Savienības ekskluzīvajā ārējā kompetencē.

⁽¹⁾ 2017. gada 30. novembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (10) Gruzija savu pievienošanās instrumentu attiecībā uz 1980. gada Hāgas konvenciju deponēja 1997. gada 24. jūlijā. Attiecībā uz Gruziju 1980. gada Hāgas konvencija stājas spēkā 1997. gada 1. oktobrī.
- (11) Visas attiecīgās dalībvalstis, izņemot Dāniju, Luksemburgu un Rumāniju, jau ir akceptējušas Gruzijas pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai. Gruzija ir akceptējusi Bulgārijas, Igaunijas, Latvijas, Lietuvas un Maltas pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai. Pēc Gruzijas stāvokļa izvērtēšanas tika secināts, ka Luksemburga un Rumānija var Savienības interesēs akceptēt Gruzijas pievienošanās saskaņā ar 1980. gada Hāgas konvencijas noteikumiem.
- (12) Dienvidāfrika savu pievienošanās instrumentu attiecībā uz 1980. gada Hāgas konvenciju deponēja 1997. gada 8. jūlijā. Attiecībā uz Dienvidāfriku 1980. gada Hāgas konvencija stājas spēkā 1997. gada 1. oktobrī.
- (13) Visas attiecīgās dalībvalstis, izņemot Luksemburgu un Rumāniju, jau ir akceptējušas Dienvidāfrikas pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai. Dienvidāfrika ir akceptējusi Bulgārijas, Igaunijas, Latvijas, Lietuvas un Maltas pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai. Pēc Dienvidāfrikas stāvokļa izvērtēšanas tika secināts, ka Luksemburga un Rumānija var Savienības interesēs akceptēt Dienvidāfrikas pievienošanās saskaņā ar 1980. gada Hāgas konvencijas noteikumiem.
- (14) Tādēļ Luksemburga un Rumānija būtu jāpilnvaro saskaņā ar šajā lēmumā ietvertajiem noteikumiem deponēt savas deklarācijas, ar ko tās Savienības interesēs akceptē Gruzijas un Dienvidāfrikas pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai. Pārējām Savienības dalībvalstīm, kas jau akceptējušas Gruzijas un Dienvidāfrikas pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai, nav jādeponē jauna pievienošanās akcepta deklarācija, jo saskaņā ar starptautiskajām publiskajām tiesībām līdzšinējās deklarācijas paliek spēkā.
- (15) Apvienotajai Karalistei un Īrijai Briseles IIa regula ir saistoša, un tās piedalās šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.
- (16) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Luksemburga un Rumānija ar šo tiek pilnvarotas Savienības interesēs akceptēt Gruzijas un Dienvidāfrikas pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai.
2. Luksemburga un Rumānija ne vēlāk kā 2018. gada 19. decembrī deponē deklarāciju, ar ko Savienības interesēs akceptē Gruzijas un Dienvidāfrikas pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai un kas jāformulē šādi:

“[Pilns DALĪBVALSTS nosaukums] deklarē, ka tā saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2017/2462 akceptē Gruzijas un Dienvidāfrikas pievienošanās 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem.”

3. Luksemburga un Rumānija informē Padomi un Komisiju par to savu deklarāciju deponēšanu, ar ko akceptēta Gruzijas un Dienvidāfrikas pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai, un minētās deklarācijas tekstu dara zināmu Komisijai divos mēnešos no deponēšanas dienas.

2. pants

Tās dalībvalsts, kas savas deklarācijas, ar kurām tās akceptē Gruzijas un Dienvidāfrikas pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai, ir deponējušas pirms šā lēmuma pieņemšanas dienas, jaunu deklarāciju nedeponē.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā paziņošanas dienā.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Luksemburgai un Rumānijai.

Briselē, 2017. gada 18. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja*
K. SIMSON

PADOMES LĒMUMS (ES) 2017/2463**(2017. gada 18. decembris),****ar ko pilnvaro Horvātiju, Nīderlandi, Portugāli un Rumāniju Eiropas Savienības interesēs akceptēt Sanmarīno pievienošanas 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 3. punktu saistībā ar tā 218. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība bērnu tiesību aizsardzības veicināšanu ir izvirzījusi par vienu no saviem mērķiem, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā. Pasākumi bērnu aizsardzībai pret nelikumīgu aizvešanu vai aizturēšanu ir minētās politikas būtiska sastāvdaļa.
- (2) Padome ir pieņēmusi Regulu (EK) Nr. 2201/2003 ⁽²⁾ ("Briseles IIa regula"), kuras mērķis ir aizsargāt bērnus no nelabvēlīgās ietekmes, ko rada nelikumīga aizvešana vai aizturēšana, un ieviest procedūras, ar kurām paredzēts nodrošināt viņu nekavējošu atpakaļatdošanu uz dalībvalsti, kurā atrodas viņu parastā dzīvesvieta, kā arī nodrošināt saskarsmes tiesību un aizgādības tiesību aizsardzību.
- (3) Briseles IIa regula papildina un pastiprina 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvenciju par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem ("1980. gada Hāgas konvencija"), kas starptautiskā mērogā izveido saistību un sadarbības sistēmu attiecībās starp konvencijas dalībvalstīm un starp centrālajām iestādēm un kas tiecas nodrošināt nelikumīgi aizvestu vai aizturētu bērnu ātru atgriešanu.
- (4) Visas Savienības dalībvalstis ir 1980. gada Hāgas konvencijas dalībvalstis.
- (5) Savienība mudina trešās valstis pievienoties 1980. gada Hāgas konvencijai un atbalsta 1980. gada Hāgas konvencijas pareizu īstenošanu, kopā ar dalībvalstīm *inter alia* piedaloties speciālajās komisijās, kuras regulāri organizē Hāgas Starptautisko Privāttiesību konference.
- (6) Kopīgs tiesiskais regulējums, kas piemērojams attiecībās starp Savienības dalībvalstīm un trešām valstīm, varētu būt vislabākais risinājums sensitīvos starptautiskās bērnu nolaupīšanas gadījumos.
- (7) 1980. gada Hāgas konvencijā ir noteikts, ka to piemēro attiecībās starp valsti, kas tai pievienojas, un konvencijas dalībvalstīm, kuras ir deklarējušas, ka akceptē šo pievienošanu.
- (8) 1980. gada Hāgas konvencija liedz tādām reģionālām ekonomiskās integrācijas organizācijām kā Savienība kļūt par tās dalībnieci. Tāpēc Savienība minētajai konvencijai nevar pievienoties, un tā nevar arī deponēt deklarāciju, ar ko tā akceptē attiecīgas valsts pievienošanu.
- (9) Ievērojot Eiropas Savienības Tiesas atzinumu 1/13 ⁽³⁾, 1980. gada Hāgas konvencijā paredzētā pievienošanās akcepta deklarācija ietilpst Savienības ekskluzīvajā ārējā kompetencē.
- (10) Sanmarīno savu pievienošanās instrumentu attiecībā uz 1980. gada Hāgas konvenciju deponēja 2006. gada 14. decembrī. Attiecībā uz Sanmarīno 1980. gada Hāgas konvencija stājās spēkā 2007. gada 1. martā.
- (11) Visas attiecīgās dalībvalstis, izņemot Horvātiju, Dāniju, Nīderlandi, Portugāli un Rumāniju, jau ir akceptējušas Sanmarīno pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai. Pēc Sanmarīno stāvokļa izvērtēšanas tika secināts, ka Horvātija, Nīderlande, Portugāle un Rumānija var Savienības interesēs akceptēt Sanmarīno pievienošanas saskaņā ar 1980. gada Hāgas konvencijas noteikumiem.

⁽¹⁾ 2017. gada 30. novembra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (12) Tādēļ Horvātija, Nīderlande, Portugāle un Rumānija būtu jāpilnvaro saskaņā ar šajā lēmumā ietvertajiem noteikumiem deponēt savas deklarācijas, ar ko tās Savienības interesēs akceptē Sanmarīno pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai. Pārējām Savienības dalībvalstīm, kas jau akceptējušas Sanmarīno pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai, nav jādeponē jauna pievienošanās akcepta deklarācija, jo saskaņā ar starptautiskajām publiskajām tiesībām līdzšinējās deklarācijas paliek spēkā.
- (13) Apvienotajai Karalistei un Īrijai Briseles IIa regula ir saistoša, un tās piedalās šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.
- (14) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Horvātija, Nīderlande, Portugāle un Rumānija ar šo tiek pilnvarotas Savienības interesēs akceptēt Sanmarīno pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai.
2. Šā panta 1. punktā minētās dalībvalstis ne vēlāk kā 2018. gada 19. decembrī deponē deklarāciju, ar ko Savienības interesēs akceptē Sanmarīno pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai un kas jāformulē šādi:
“[Pilns DALĪBVALSTS nosaukums] deklarē, ka tā saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2017/2463 akceptē Sanmarīno pievienošanās 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem.”
3. Šā panta 1. punktā minētās dalībvalstis informē Padomi un Komisiju par to savu deklarāciju deponēšanu, ar ko akceptēta Sanmarīno pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai, un minētās deklarācijas tekstu dara zināmu Komisijai divos mēnešos no deponēšanas dienas.

2. pants

Tās dalībvalsts, kas savas deklarācijas, ar kurām tās akceptē Sanmarīno pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai, ir deponējušas pirms šā lēmuma pieņemšanas dienas, jaunu deklarāciju nedeponē.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā paziņošanas dienā.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Horvātijai, Nīderlandei, Portugālei un Rumānijai.

Briseļē, 2017. gada 18. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
K. SIMSON

PADOMES LĒMUMS (ES) 2017/2464**(2017. gada 18. decembris),****ar ko pilnvaro Austriju un Rumāniju Eiropas Savienības interesēs akceptēt Panamas, Urugvajas, Kolumbijas un Salvadoras pievienošanas 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 3. punktu saistībā ar tā 218. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība bērnu tiesību aizsardzības veicināšanu ir izvirzījusi par vienu no saviem mērķiem, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā. Pasākumi bērnu aizsardzībai pret nelikumīgu aizvešanu vai aizturēšanu ir minētās politikas būtiska sastāvdaļa.
- (2) Padome ir pieņēmusi Regulu (EK) Nr. 2201/2003 ⁽²⁾ ("Briseles IIa regula"), kuras mērķis ir aizsargāt bērnus no nelabvēlīgās ietekmes, ko rada nelikumīga aizvešana vai aizturēšana, un ieviest procedūras, ar kurām paredzēts nodrošināt viņu nekavējošu atpakaļatdošanu uz dalībvalsti, kurā atrodas viņu parastā dzīvesvieta, kā arī nodrošināt saskarsmes tiesību un aizgādības tiesību aizsardzību.
- (3) Briseles IIa regula papildina un pastiprina 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvenciju par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem ("1980. gada Hāgas konvencija"), kas starptautiskā mērogā izveido saistību un sadarbības sistēmu attiecībās starp konvencijas dalībvalstīm un starp centrālajām iestādēm un kas tiecas nodrošināt nelikumīgi aizvestu vai aizturētu bērnu ātru atgriešanu.
- (4) Visas Savienības dalībvalstis ir 1980. gada Hāgas konvencijas dalībvalstis.
- (5) Savienība mudina trešās valstis pievienoties 1980. gada Hāgas konvencijai un atbalsta 1980. gada Hāgas konvencijas pareizu īstenošanu, kopā ar dalībvalstīm *inter alia* piedaloties speciālajās komisijās, kuras regulāri organizē Hāgas Starptautisko Privāttiesību konference.
- (6) Kopīgs tiesiskais regulējums, kas piemērojams attiecībās starp Savienības dalībvalstīm un trešām valstīm, varētu būt vislabākais risinājums sensitīvos starptautiskās bērnu nolaupīšanas gadījumos.
- (7) 1980. gada Hāgas konvencijā ir noteikts, ka to piemēro attiecībās starp valsti, kas tai pievienojas, un konvencijas dalībvalstīm, kuras ir deklarējušas, ka akceptē šo pievienošanu.
- (8) 1980. gada Hāgas konvencija liedz tādām reģionālām ekonomiskās integrācijas organizācijām kā Savienība kļūt par tās dalībnieci. Tāpēc Savienība minētajai konvencijai nevar pievienoties, un tā nevar arī deponēt deklarāciju, ar ko tā akceptē attiecīgas valsts pievienošanu.
- (9) Ievērojot Eiropas Savienības Tiesas atzinumu 1/13 ⁽³⁾, 1980. gada Hāgas konvencijā paredzētā pievienošanās akcepta deklarācija ietilpst Savienības ekskluzīvajā ārējā kompetencē.
- (10) Panama savu pievienošanās instrumentu attiecībā uz 1980. gada Hāgas konvenciju deponēja 1994. gada 2. februārī. Attiecībā uz Panamu 1980. gada Hāgas konvencija stājās spēkā 1994. gada 1. maijā.

⁽¹⁾ 2017. gada 30. novembra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (11) Visas attiecīgās dalībvalstis, izņemot Austriju un Rumāniju, jau ir akceptējušas Panamas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai. Panama ir akceptējusi Bulgārijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Maltas un Slovēnijas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai. Pēc Panamas situācijas izvērtēšanas tika secināts, ka Austrija un Rumānija var Savienības interesēs akceptēt Panamas pievienošanas saskaņā ar 1980. gada Hāgas konvencijas noteikumiem.
- (12) Urugvaja savu pievienošanās instrumentu attiecībā uz 1980. gada Hāgas konvenciju deponēja 1999. gada 18. novembrī. Attiecībā uz Urugvaju 1980. gada Hāgas konvencija stājās spēkā 2000. gada 1. februārī.
- (13) Visas attiecīgās dalībvalstis, izņemot Austriju un Rumāniju, jau ir akceptējušas Urugvajas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai. Urugvaja ir akceptējusi Bulgārijas, Igaunijas, Latvijas un Lietuvas pievienošanas. Pēc Urugvajas situācijas novērtēšanas tika secināts, ka Austrijas un Rumānija var Savienības interesēs akceptēt Urugvajas pievienošanas saskaņā ar 1980. gada Hāgas konvencijas noteikumiem.
- (14) Kolumbija savu pievienošanās instrumentu attiecībā uz 1980. gada Hāgas konvenciju deponēja 1995. gada 13. decembrī. Attiecībā uz Kolumbiju 1980. gada Hāgas konvencija stājās spēkā 1996. gada 1. martā.
- (15) Visas attiecīgās dalībvalstis, izņemot Austriju un Rumāniju, jau ir akceptējušas Kolumbijas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai. Kolumbija ir akceptējusi Bulgārijas, Igaunijas, Latvijas, Lietuvas un Maltas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai. Pēc Kolumbijas situācijas izvērtēšanas tika secināts, ka Austrija un Rumānija var Savienības interesēs akceptēt Kolumbijas pievienošanas saskaņā ar 1980. gada Hāgas konvencijas noteikumiem.
- (16) Salvadora savu pievienošanās instrumentu attiecībā uz 1980. gada Hāgas konvenciju deponēja 2001. gada 5. februārī. Attiecībā uz Salvadoru 1980. gada Hāgas konvencija stājās spēkā 2001. gada 1. maijā.
- (17) Visas attiecīgās dalībvalstis, izņemot Austriju un Rumāniju, jau ir akceptējušas Salvadoras pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai. Salvadora ir akceptējusi Bulgārijas, Igaunijas, Latvijas un Lietuvas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai. Pēc Salvadoras situācijas izvērtēšanas tika secināts, ka Austrija un Rumānija var Savienības interesēs akceptēt Salvadoras pievienošanas saskaņā ar 1980. gada Hāgas konvencijas noteikumiem.
- (18) Tādēļ Austrija un Rumānija būtu jāpilnvaro saskaņā ar šajā lēmumā ietvertajiem noteikumiem deponēt savu deklarāciju, ar ko tās Savienības interesēs akceptē Panamas, Urugvajas, Kolumbijas un Salvadoras pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai. Pārējām Savienības dalībvalstīm, kas jau akceptējušas Panamas, Urugvajas, Kolumbijas un Salvadoras pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai, nav jādeponē jauna pievienošanās akcepta deklarācija, jo saskaņā ar starptautiskajām publiskajām tiesībām līdzšinējās deklarācijas paliek spēkā.
- (19) Apvienotajai Karalistei un Īrijai Briseles IIa regula ir saistoša, un tās piedalās šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.
- (20) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Austrija un Rumānija ar šo tiek pilnvarotas Savienības interesēs akceptēt Panamas, Urugvajas, Kolumbijas un Salvadoras pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai.
2. Austrija un Rumānija ne vēlāk kā 2018. gada 19. decembrī deponē deklarāciju, ar ko Savienības interesēs akceptē Panamas, Urugvajas, Kolumbijas un Salvadoras pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai un kas jāformulē šādi:

“[Pilns DALĪBVALSTS nosaukums] deklarē, ka tā saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2017/2464 akceptē Panamas, Urugvajas, Kolumbijas un Salvadoras pievienošanas 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem.”

3. Austrija un Rumānija informē Padomi un Komisiju par to savu deklarāciju deponēšanu, ar ko akceptēta Panamas, Urugvajas, Kolumbijas un Salvadoras pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai, un minētās deklarācijas tekstu dara zināmu Komisijai divos mēnešos no deponēšanas dienas.

2. pants

Tās dalībvalstis, kas savas deklarācijas, ar kurām tās akceptē Panamas, Urugvajas, Kolumbijas un Salvadoras pievienošanos 1980. gada Hāgas konvencijai, ir deponējušas pirms šā lēmuma pieņemšanas dienas, jaunu deklarāciju nedeponē.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā paziņošanas.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Austrijas Republikai un Rumānijai.

Briselē, 2017. gada 18. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
K. SIMSON*

TIESĪBU AKTI, KO PIENĒM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

**EIROPAS SAVIENĪBAS/ŠVEICES APVIENOTĀS GAISA TRANSPORTA KOMITEJAS, KAS IZVEI-
DOTA SASKAŅĀ AR EIROPAS KOPIENAS UN ŠVEICES KONFEDERĀCIJAS NOLĪGUMU PAR
GAISA TRANSPORTU, LĒMUMS Nr. 1/2017**

(2017. gada 29. novembris),

**ar ko aizstāj pielikumu Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumam par gaisa
transportu [2017/2465]**

EIROPAS SAVIENĪBAS/ŠVEICES GAISA TRANSPORTA KOMITEJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumu par gaisa transportu, turpmāk "nolīgums", un jo īpaši
tā 23. panta 4. punktu,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

Vienīgais pants

Šā lēmuma pielikums aizstāj nolīguma pielikumu no 2018. gada 1. februāra.

Briselē, 2017. gada 29. novembrī

Apvienotās komitejas vārdā –

Eiropas Savienības delegācijas vadītājs
Filip CORNELIS

Šveices delegācijas vadītājs
Christian HEGNER

PIELIKUMS

Šajā nolīgumā:

- saskaņā ar Lisabonas līgumu, kas stājās spēkā 2009. gada 1. decembrī, Eiropas Savienība aizstāj Eiropas Kopienu un ir tās pēctece,
- kur vien šajā pielikumā norādītajos tiesību aktos ir atsauces uz Eiropas Kopienas (aizstāta ar Eiropas Savienību) dalībvalstīm vai prasība par saistību ar tām, šajā nolīgumā atsauce jāsaprot kā vienlīdz piemērojama Šveicei vai kā prasība par saistību ar Šveici,
- nolīguma 4., 15., 18., 27. un 35. pantā atsauces uz Padomes Regulu (EEK) Nr. 2407/92 un (EEK) Nr. 2408/92 saprot kā atsauces uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1008/2008,
- neskarot šā nolīguma 15. pantu, ar terminu “Kopienas gaisa pārvadātājs”, kas minēts uzskaitītājās Kopienas direktīvās un regulās, apzīmē gaisa pārvadātāju, kurš saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1008/2008 noteikumiem ir licencēts un kura galvenā uzņēmējdarbības vieta un juridiskā adrese (ja tāda ir) ir Šveicē. Atsauci uz Regulu (EEK) Nr. 2407/92 saprot kā atsauci uz Regulu (EK) Nr. 1008/2008,
- jebkuru atsauci uz Līguma 81. un 82. pantu vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. un 102. pantu turpmākajos dokumentos saprot kā atsauci uz šā nolīguma 8. un 9. pantu.

1. Aviācijas liberalizācija un citi civilās aviācijas noteikumi

Nr. 1008/2008

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 24. septembra Regula par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā.

2000/79

Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva par Eiropas Nolīgumu par civilās aviācijas mobilo darba ņēmēju darba laika organizēšanu, kas noslēgts starp Eiropas Aviokompāniju asociāciju (AEA), Eiropas Transporta darbinieku federāciju (ETF), Eiropas Lidotāju asociāciju (ECA), Eiropas Reģionālo aviokompāniju asociāciju (ERA) un Starptautisko aviosabiedrību asociāciju (IACA).

93/104

Padomes 1993. gada 23. novembra Direktīva par dažiem darba laika organizācijas aspektiem; grozījumi izdarīti ar:

— Direktīvu 2000/34/EK.

Nr. 437/2003

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. februāra Regula par statistikas pārskatiem attiecībā uz pasažieru, kravu un pasta gaisa pārvadājumiem.

Nr. 1358/2003

Komisijas 2003. gada 31. jūlija Regula, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 437/2003 par statistikas pārskatiem attiecībā uz pasažieru, kravu un pasta gaisa pārvadājumiem un ar ko groza tās I un II pielikumu; grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Regulu (EK) Nr. 158/2007.

Nr. 785/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regula par apdrošināšanas prasībām, kas attiecas uz gaisa pārvadātājiem un gaisa kuģu ekspluatantiem; grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Regulu (ES) Nr. 285/2010.

Nr. 95/93

Padomes 1993. gada 18. janvāra Regula par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz laika nišu piešķiršanu Kopienas lidostās (1.–12. pants); grozījumi izdarīti ar:

— Regulu (EK) Nr. 793/2004.

2009/12

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Direktīva par lidostas maksām.

96/67

Padomes 1996. gada 15. oktobra Direktīva par pieeju lidlauka sniegto pakalpojumu tirgum Kopienas lidostās

(1.–9., 11.–23. un 25. pants).

Nr. 80/2009

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 14. janvāra Regula par rīcības kodeksu datorizētām rezervēšanas sistēmām un par Padomes Regulas (EEK) Nr. 2299/89 atcelšanu.

2. Konkurences noteikumi

Nr. 1/2003

Padomes 2002. gada 16. decembra Regula par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (1.–13. pants, 15.–45. pants).

(Ciktāl šī regula attiecas uz šā nolīguma piemērošanas jomu. Minētās regulas iekļaušana šā nolīguma pielikumā neietekmē atbilstoši nolīgumam ieviesto pienākumu sadalījumu.)

Nr. 773/2004

Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija; grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Regulu (EK) Nr. 1792/2006,

— Komisijas Regulu (EK) Nr. 622/2008.

Nr. 139/2004

Padomes 2004. gada 20. janvāra Regula par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula)

(1.–18. pants, 19. panta 1.–2. punkts un 20.–23. pants).

Attiecībā uz Apvienošanās regulas 4. panta 5. punktu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju piemēro šādus nosacījumus:

- 1) saistībā ar Regulas (EK) Nr. 139/2004 3. pantā definēto koncentrāciju, kas nav Kopienas mēroga koncentrācija minētās regulas 1. panta nozīmē un ko var izskatīt saskaņā ar vismaz trīs EK dalībvalstu un Šveices Konfederācijas konkurences jomas tiesību aktiem, minētās regulas 4. panta 2. punktā norādītās personas vai uzņēmumi pirms koncentrācijas paziņošanas kompetentajām iestādēm var informēt Komisiju, iesniedzot pamatotu iesniegumu, ka koncentrācija jāpārbauda Komisijai;
- 2) visus iesniegumus, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 139/2004 4. panta 5. punktu un saskaņā ar iepriekšējo punktu, Eiropas Komisija nekavējoties nosūta Šveices Konfederācijai;
- 3) ja Šveices Konfederācija izteikusi pretenzijas attiecībā uz prasību nodot lietu izskatīšanai, kompetentā Šveices konkurences iestāde saglabā savas pilnvaras un saskaņā ar šo punktu lieta paliek Šveices Konfederācijai.

Attiecībā uz termiņiem, kas minēti Apvienošanās regulas 4. panta 4. un 5. punktā, 9. panta 2. un 6. punktā un 22. panta 2. punktā:

- 1) visus attiecīgos dokumentus, kas prasīti saskaņā ar 4. panta 4. un 5. punktu, 9. panta 2. un 6. punktu un 22. panta 2. punktu Eiropas Komisija nekavējoties nosūta kompetentajai Šveices konkurences iestādei;
- 2) Regulas (EK) Nr. 139/2004 4. panta 4. un 5. punktā, 9. panta 2. un 6. punktā un 22. panta 2. punktā noteikto termiņu attiecībā uz Šveices Konfederāciju rēķina no dienas, kad kompetentā Šveices konkurences iestāde saņem attiecīgos dokumentus.

Nr. 802/2004

Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (1.–24. pants); grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (EK) Nr. 1792/2006,
- Komisijas Regulu (EK) Nr. 1033/2008,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1269/2013.

2006/111

Komisijas 2006. gada 16. novembra Direktīva par dalībvalstu un publisku uzņēmumu finansiālo attiecību pārredzamību, kā arī par dažu uzņēmumu finanšu pārredzamību.

Nr. 487/2009

Padomes 2009. gada 25. maija Regula par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu dažām nolīgumu un saskaņotu darbību kategorijām gaisa transporta nozarē.

3. Aviācijas drošums

Nr. 216/2008

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Regula par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 91/670/EEK, Regulu (EK) Nr. 1592/2002 un Direktīvu 2004/36/EK; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (EK) Nr. 690/2009,
- Regulu (EK) Nr. 1108/2009,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 6/2013,
- Komisijas Regulu (ES) 2016/4.

Aģentūrai arī Šveicē ir pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar regulas noteikumiem.

Komisijai arī Šveicē ir pilnvaras, kas tai piešķirtas attiecībā uz lēmumiem saskaņā ar regulas 11. panta 2. punktu, 14. panta 5. un 7. punktu, 24. panta 5. punktu, 25. panta 1. punktu, 38. panta 3. punkta i) apakšpunktu, 39. panta 1. punktu, 40. panta 3. punktu, 41. panta 3. un 5. punktu, 42. panta 4. punktu, 54. panta 1. punktu un 61. panta 3. punktu.

Neskarot horizontālos pielāgojumus, kas paredzēti Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīguma par gaisa transportu pielikuma otrajā ievilkumā, atsauces uz “dalībvalstīm” regulas 65. pantā vai Lēmuma 1999/468/EK noteikumos, kuri minēti minētajā pantā, neuzskata par tādām, ko attiecina uz Šveici.

Nekas šajā regulā nesniedz EASA pilnvaras rīkoties Šveices vārdā saistībā ar starptautiskiem nolīgumiem citos nolūkos, kas nav palīdzība saistību pildīšanā saskaņā ar šādiem nolīgumiem.

Šā nolīguma vajadzībām regulas tekstu lasa ar šādiem pielāgojumiem:

a) regulas 12. pantu groza šādi:

- i) panta 1. punktā pēc vārda “Kopienu” iekļauj vārdus “vai Šveici”;
- ii) panta 2. punkta a) apakšpunktā pēc vārda “Kopiena” iekļauj vārdus “vai Šveice”;
- iii) panta 2. punkta b) un c) apakšpunktu svīturo;
- iv) pantu papildina ar šādu punktu:

“3. Ja Kopiena ar trešo valsti risina sarunas par tāda nolīguma noslēgšanu, kurā paredzēts, ka dalībvalsts vai Aģentūra var izsniegt sertifikātus, pamatojoties uz attiecīgās trešās valsts aeronavigācijas iestāžu izsniegtiem sertifikātiem, tā centīsies panākt, lai arī Šveicei tiek piedāvāts noslēgt tādu pašu nolīgumu ar attiecīgo trešo valsti. Šveice savukārt centīsies ar trešām valstīm noslēgt nolīgumus, kuri atbilst nolīgumiem, kas noslēgti ar Kopienu.”;

b) regulas 29. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Atkāpjoties no Eiropas Kopienas pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 12. panta 2. punkta a) apakšpunkta, Šveices valstspiederīgos, kam ir visas pilsoņu tiesības, var pieņemt darbā Aģentūras izpilddirektors, noslēdzot ar viņiem līgumu.”;

c) regulas 30. pantam pievieno šādu daļu:

“Šveice attiecībā uz Aģentūru piemēro Protokolu par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā, kas izklāstīts šā pielikuma A pielikumā, saskaņā ar A pielikuma papildinājumu.”;

d) regulas 37. pantam pievieno šādu daļu:

“Šveice pilnībā piedalās valdē, kur tai ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā Eiropas Savienības dalībvalstīm, izņemot balsstiesības.”;

e) regulas 59. pantam pievieno šādu punktu:

“12. Šveice piedalās 1. punkta b) apakšpunktā minētajā finansiālajā ieguldījumā, un Šveices ieguldījuma apjomu aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$S(0,2/100) + S[1 - (a + b)0,2/100] c/C$$

kur:

S = Aģentūras budžeta daļa, ko nesedz 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētās maksas un atlīdzība;

a = asociēto valstu skaits;

b = ES dalībvalstu skaits;

c = Šveices ieguldījums ICAO budžetā;

C = ES dalībvalstu un asociēto valstu kopējais ieguldījums ICAO budžetā.”;

f) regulas 61. pantam pievieno šādu daļu:

“Noteikumi par Kopienas finanšu kontroli Šveicē attiecībā uz personām, kas piedalās Aģentūras darbībā, ir izklāstīti šā pielikuma B pielikumā.”;

g) regulas II pielikumu paplašina, lai tajā iekļautu turpmāk minētos gaisa kuģus kā ražojumus, uz kuriem attiecas 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta ii) punkts Komisijas 2003. gada 24. septembra Regulā (EK) Nr. 1702/2003, ar ko paredz īstenošanas noteikumus par sertifikāciju attiecībā uz gaisa kuģu un ar tiem saistīto ražojumu, daļu un ierīču lidojumderīgumu un atbilstību vides aizsardzības prasībām, kā arī projektēšanas un ražošanas organizāciju sertifikāciju ⁽¹⁾:

gaisa kuģis – [HB-IMY, HB-IWY] – tips Gulfstream G-IV;

gaisa kuģis – [HB-IMJ, HB-IVZ, HB-JES] – tips Gulfstream G-V;

gaisa kuģis – [HB-ZCW, HB-ZDF] – tips MD900.

⁽¹⁾ OVL 243, 27.9.2003., 6. lpp.

Nr. 1178/2011

Komisijas 2011. gada 3. novembra Regula, ar ko nosaka tehniskās prasības un administratīvās procedūras attiecībā uz civilās aviācijas gaisa kuģa apkalpi atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 216/2008; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (ES) Nr. 290/2012,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 70/2014,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 245/2014,
- Komisijas Regulu (ES) 2015/445,
- Komisijas Regulu (ES) 2016/539.

Nr. 3922/91

Padomes 1991. gada 16. decembra Regula par tehnisko prasību un administratīvo procedūru saskaņošanu civilās aviācijas jomā (1.–3. pants, 4. panta 2. punkts, 5.–11. pants un 13. pants); grozījumi izdarīti ar:

- Regulu (EK) Nr. 1899/2006,
- Regulu (EK) Nr. 1900/2006,
- Komisijas Regulu (EK) Nr. 8/2008,
- Komisijas Regulu (EK) Nr. 859/2008.

Nr. 996/2010

Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 20. oktobra Regula par nelaiemes gadījumu un incidentu izmeklēšanu un novēršanu civilajā aviācijā un ar ko atceļ Direktīvu 94/56/EK; grozījumi izdarīti ar:

- Regulu (ES) Nr. 376/2014.

Nr. 104/2004

Komisijas 2004. gada 22. janvāra Regula, ar ko paredz noteikumus par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras Apelācijas padomes izveidošanu un sastāvu.

Nr. 2111/2005

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 14. decembra Regula par darbības aizliegumam Kopienā pakļauto gaisa pārvadātāju Kopienas saraksta izveidi un gaisa transporta pasažieru informēšanu par apkalpojošā gaisa pārvadātāja identitāti un par Direktīvas 2004/36/EK 9. panta atcelšanu.

Nr. 473/2006

Komisijas 2006. gada 22. marta Regula, ar kuru nosaka īstenošanas noteikumus darbības aizliegumam Kopienā pakļauto gaisa pārvadātāju Kopienas sarakstam, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2111/2005 II nodaļā.

Nr. 474/2006

Komisijas 2006. gada 22. marta Regula par darbības aizliegumam Kopienā pakļauto gaisa pārvadātāju Kopienas saraksta izveidi, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2111/2005 II nodaļā; jaunākie grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/830.

Nr. 1332/2011

Komisijas 2011. gada 16. decembra Regula, ar ko nosaka kopējas gaisa telpas izmantošanas prasības un ekspluatācijas procedūras attiecībā uz gaisa kuģa sadursmju novēršanu; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (ES) 2016/583.

Nr. 646/2012

Komisijas 2012. gada 16. jūlija Īstenošanas regula, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par naudas sodiem un periodiskiem kavējuma maksājumiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 216/2008.

Nr. 748/2012

Komisijas 2012. gada 3. augusta Regula, ar ko paredz īstenošanas noteikumus par sertifikāciju attiecībā uz gaisa kuģu un ar tiem saistīto ražojumu, daļu un ierīču lidojumperīgumu un atbilstību vides aizsardzības prasībām, kā arī projektēšanas un ražošanas organizāciju sertifikāciju; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (ES) Nr. 7/2013,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 69/2014,
- Komisijas Regulu (ES) 2015/1039,
- Komisijas Regulu (ES) 2016/5.

Nr. 965/2012

Komisijas 2012. gada 5. oktobra Regula, ar ko nosaka tehniskās prasības un administratīvās procedūras saistībā ar gaisa kuģu ekspluatāciju atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 216/2008; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (ES) Nr. 800/2013,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 71/2014,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 83/2014,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 379/2014,
- Komisijas Regulu (ES) 2015/140,
- Komisijas Regulu (ES) 2015/1329,
- Komisijas Regulu (ES) 2015/640,
- Komisijas Regulu (ES) 2015/2338,
- Komisijas Regulu (ES) 2016/1199,
- Komisijas Regulu (ES) 2017/363.

2012/780

Komisijas 2012. gada 5. decembra Lēmums par tiesībām piekļūt Eiropas centrālajam drošības rekomendāciju un attiecīgo atbildes pasākumu repositoriņam, kurš izveidots ar 18. panta 5. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 996/2010 par nelaimes gadījumu un incidentu izmeklēšanu un novēršanu civilajā aviācijā un ar ko atceļ Direktīvu 94/56/EK.

Nr. 628/2013

Komisijas 2013. gada 28. jūnija Īstenošanas regula par darba metodēm, ar kādām Eiropas Aviācijas drošības aģentūra veic standartizācijas inspekcijas un pārrauga Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 216/2008 piemērošanu, un par Komisijas Regulas (EK) Nr. 736/2006 atcelšanu.

Nr. 139/2014

Komisijas 2014. gada 12. februāra Regula, ar ko nosaka prasības un administratīvās procedūras saistībā ar lidlaukiem atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 216/2008; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (ES) 2017/161.

Nr. 319/2014

Komisijas 2014. gada 27. marta Regula par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras iekasētajām maksām un atlīdzību un par Regulas (EK) Nr. 593/2007 atcelšanu.

Nr. 376/2014

Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Regula par ziņošanu, analīzi un turpmākajiem pasākumiem attiecībā uz atgadījumiem civilajā aviācijā un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 996/2010 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/42/EK, Komisijas Regulas (EK) Nr. 1321/2007 un (EK) Nr. 1330/2007.

Nr. 452/2014

Komisijas 2014. gada 29. aprīļa Regula, ar ko nosaka tehniskās prasības un administratīvās procedūras gaisa kuģu ekspluatācijai, ko veic trešo valstu ekspluatanti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 216/2008; grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Regulu (ES) 2016/1158.

Nr. 1321/2014

Komisijas 2014. gada 26. novembra Regula par gaisa kuģu un aeronavigācijas ražojumu, daļu un ierīču lidojumderīguma uzturēšanu un šo uzdevumu izpildē iesaistīto organizāciju un personāla apstiprināšanu; grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Regulu (ES) 2015/1088,

— Komisijas Regulu (ES) 2015/1536,

— Komisijas Regulu (ES) 2017/334.

2015/340

Komisijas 2015. gada 20. februāra Regula ar ko nosaka tehniskās prasības un administratīvās procedūras saistībā ar gaisa satiksmes vadības dispečeru licencēm un sertifikātiem atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 216/2008, groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 923/2012 un atceļ Komisijas Regulu (ES) Nr. 805/2011.

2015/640

Komisijas 2015. gada 23. aprīļa Regula par lidojumderīguma papildu specifikācijām konkrēta veida ekspluatācijai un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 965/2012.

2015/1018

Komisijas 2015. gada 29. jūnija Īstenošanas regula, ar ko nosaka sarakstu, kurā klasificēti atgadījumi civilajā aviācijā, par kuriem obligāti jāziņo saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 376/2014.

2016/2357

Komisijas 2016. gada 19. decembra Lēmums par Grieķijas Aviācijas akadēmijas (HATA) izdoto sertifikātu un uz to pamata izdoto *Part-66* apliecību neatbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 216/2008 un tās īstenošanas noteikumiem.

4. Aviācijas drošība

Nr. 300/2008

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Regula par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas drošības jomā un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2320/2002.

Nr. 272/2009

Komisijas 2009. gada 2. aprīļa Regula, ar ko papildina vispārējos civilās aviācijas drošības pamatstandartus, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 300/2008 pielikumā; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (ES) Nr. 297/2010,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 720/2011,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 1141/2011,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 245/2013.

Nr. 1254/2009

Komisijas 2009. gada 18. decembra Regula, ar ko nosaka kritērijus, lai ļautu dalībvalstīm atkāpties no kopējiem pamatstandartiem civilās aviācijas drošības jomā un pieņemt alternatīvus drošības pasākumus; grozījumi izdarīti ar:

Komisijas Regulu (ES) 2016/2096.

Nr. 18/2010

Komisijas 2010. gada 8. janvāra Regula, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 300/2008 attiecībā uz kvalitātes kontroles valsts programmu specifikācijām civilās aviācijas drošības jomā.

Nr. 72/2010

Komisijas 2010. gada 26. janvāra Regula, ar ko nosaka procedūras Komisijas pārbaūžu veikšanai aviācijas drošības jomā; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/472.

2015/1998

Komisijas 2015. gada 5. novembra Īstenošanas regula, ar ko nosaka sīki izstrādātus pasākumus kopīgu pamatstandartu īstenošanai aviācijas drošības jomā; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2015/2426,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/815.

C(2015) 8005

Komisijas 2015. gada 16. novembra Īstenošanas lēmums, ar ko nosaka sīki izstrādātus pasākumus tādu kopīgu pamatstandartu īstenošanai aviācijas drošības jomā, kuros ir Regulas (EK) Nr. 300/2008 18. panta a) punktā minētā informācija; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2017) 3030.

5. Gaisa satiksmes pārvaldība

Nr. 549/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regula, ar ko nosaka pamatu Eiropas vienotās gaisa telpas izveidošanai (pamatregula); grozījumi izdarīti ar:

- Regulu (EK) Nr. 1070/2009.

Komisijai Šveicē ir pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar 6., 8., 10., 11. un 12. pantu.

Regulas 10. pantu groza šādi:

panta 2. punktā vārdus “Kopienas līmenī” aizstāj ar vārdiem “Kopienas līmenī, iesaistot Šveici”.

Neskarot horizontālos pielāgojumus, kas paredzēti Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīguma par gaisa transportu pielikuma otrajā ievilkumā, atsaucies uz “dalībvalstīm” Regulas (EK) Nr. 549/2004 5. pantā vai Lēmuma 1999/468/EK noteikumos, kas minēti minētajā pantā, neuzskata par attiecināmām uz Šveici.

Nr. 550/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regula par aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu vienotajā Eiropas gaisa telpā (Pakalpojumu sniegšanas regula); grozījumi izdarīti ar:

— Regulu (EK) Nr. 1070/2009.

Komisijai Šveicē ir pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar 9.a, 9.b, 15., 15.a, 16. un 17. pantu.

Šā nolīguma vajadzībām regulas noteikumus groza šādi:

a) regulas 3. pantu groza šādi:

panta 2. punktā pēc vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “un Šveicē”;

b) regulas 7. pantu groza šādi:

panta 1. punktā un 6. punktā pēc vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “un Šveicē”;

c) regulas 8. pantu groza šādi:

panta 1. punktā pēc vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “un Šveicē”;

d) regulas 10. pantu groza šādi:

panta 1. punktā pēc vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “un Šveicē”;

e) regulas 16. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija lēmumu adresē dalībvalstīm un par to informē pakalpojumu sniedzēju, ciktāl šāda informācija uz to juridiski attiecas.”

Nr. 551/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regula par gaisa telpas organizāciju un izmantošanu vienotajā Eiropas gaisa telpā (Gaisa telpas regula); grozījumi izdarīti ar:

— Regulu (EK) Nr. 1070/2009.

Komisijai Šveicē ir pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar 3.a, 6. un 10. pantu.

Nr. 552/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regula par Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības tīkla savietojamību (Savietojamības regula); grozījumi izdarīti ar:

— Regulu (EK) Nr. 1070/2009.

Komisijai Šveicē ir pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar 4. un 7. pantu un 10. panta 3. punktu.

Šā nolīguma vajadzībām regulas noteikumus groza šādi:

a) regulas 5. pantu groza šādi:

panta 2. punktā pēc vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “vai Šveicē”;

b) regulas 7. pantu groza šādi:

panta 4. punktā pēc vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “vai Šveicē”;

c) regulas III pielikumu groza šādi:

pielikuma 3. punkta otrajā un pēdējā ievilkumā pēc vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “vai Šveicē”.

Nr. 2150/2005

Komisijas 2005. gada 23. decembra Regula, ar ko nosaka kopīgus noteikumus gaisa telpas elastīgai izmantošanai.

Nr. 1033/2006

Komisijas 2006. gada 4. jūlija Regula, ar ko nosaka prasības attiecībā uz lidojuma plānu sastādīšanas procedūrām lidojuma sagatavošanas fāzē vienotajā Eiropas gaisa telpā; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 923/2012,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 428/2013,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/2120.

Nr. 1032/2006

Komisijas 2006. gada 6. jūlija Regula, ar ko nosaka prasības lidojuma datu apmaiņas automatiskajām sistēmām, lai paziņotu, koordinētu un nodotu lidojumus starp gaisa satiksmes vadības vienībām; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (EK) Nr. 30/2009.

Nr. 219/2007

Padomes 2007. gada 27. februāra Regula, ar ko izveido Kopuzņēmumu, lai izstrādātu jaunas paaudzes Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības sistēmu (SESAR); grozījumi izdarīti ar:

- Padomes Regulu (EK) Nr. 1361/2008,
- Padomes Regulu (ES) 721/2014.

Nr. 633/2007

Komisijas 2007. gada 7. jūnija Regula, ar ko nosaka prasības attiecībā uz to, kā piemērot lidojuma ziņojumu nodošanas protokolu, ko izmanto lidojumu paziņošanai, koordinēšanai un nodošanai starp gaisa satiksmes vadības struktūrvienībām; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (ES) Nr. 283/2011.

2017/373 ⁽¹⁾

- Komisijas 2017. gada 1. marta Īstenošanas regula, ar ko nosaka kopīgas prasības gaisa satiksmes pārvaldības/aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem un citu gaisa satiksmes pārvaldības tīkla funkciju nodrošinātājiem un to uzraudzībai, ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 482/2008, Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1034/2011, (ES) Nr. 1035/2011 un (ES) 2016/1377 un groza Regulu (ES) Nr. 677/2011.

Nr. 29/2009

Komisijas 2009. gada 16. janvāra Regula, ar ko nosaka prasības datu pārraides pakalpojumu sniegšanai Eiropas vienotajā gaisa telpā; grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2015/310.

Šā nolīguma vajadzībām regulas tekstu lasa ar šādu pielāgojumu:

I pielikuma A daļu papildina ar "Switzerland UIR".

⁽¹⁾ Īstenošanas regulu (ES) 2017/373 piemēro tikai no 2020. gada janvāra. Tomēr 9. panta 2. punktu piemēro no Īstenošanas regulas (ES) 2017/373 spēkā stāšanās dienas; attiecībā uz Aģentūru 4. panta 1., 2., 5., 6. un 8. punktu un 5. pantu arī piemēro no regulas spēkā stāšanās dienas. Attiecībā uz datu pakalpojumu sniedzējiem 6. pantu piemēro, sākot no 2019. gada 1. janvāra, un, ja šāds pakalpojumu sniedzējs piesakās sertifikāta saņemšanai un saņem to saskaņā ar 6. pantu, sākot no Īstenošanas regulas (ES) 2017/373 spēkā stāšanās dienas. Tikmēr turpina piemērot arī attiecīgos Regulas (EK) Nr. 482/2008. pantus.

Nr. 262/2009

Komisijas 2009. gada 30. marta Regula, ar ko nosaka prasības S režīma pieprasītāja kodu koordinētai piešķiršanai un izmantošanai Eiropas vienotajā gaisa telpā; grozījumi izdarīti ar:

Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/2345.

Nr. 73/2010

Komisijas 2010. gada 26. janvāra Regula, ar ko nosaka prasības attiecībā uz aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas kvalitāti vienotajā Eiropas gaisa telpā; grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1029/2014.

Nr. 255/2010

Komisijas 2010. gada 25. marta Regula, ar ko nosaka kopējus gaisa satiksmes plūsmas pārvaldības noteikumus; grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 923/2012,

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/1006.

C(2010) 5134

Komisijas 2010. gada 29. jūlija Lēmums par Eiropas vienotās gaisa telpas darbības izvērtēšanas iestādes noteikšanu.

Nr. 176/2011

Komisijas 2011. gada 24. februāra Regula par informāciju, kas jāsniedz pirms funkcionālo gaisa telpas bloku izveidošanas un pārveidošanas.

Nr. 677/2011

Komisijas 2011. gada 7. jūlija Regula, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus gaisa satiksmes pārvaldības (ATM) tīkla funkciju īstenošanai un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 691/2010; grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 970/2014,

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/373.

2011/4130

Komisijas 2011. gada 7. jūlija Lēmums par Tīkla pārvaldnieka iecelšanu gaisa satiksmes pārvaldības (ATM) tīkla funkciju veikšanai Eiropas vienotajā gaisa telpā.

Nr. 1034/2011

Komisijas 2011. gada 17. oktobra Īstenošanas regula par drošības uzraudzību gaisa satiksmes pārvaldībā un aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanā un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 691/2010.

Nr. 1035/2011

Komisijas 2011. gada 17. oktobra Īstenošanas regula par drošības uzraudzību gaisa satiksmes pārvaldībā un aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanā un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 482/2008 un Regulu (ES) Nr. 691/2010; grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 923/2012,

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 448/2014.

Nr. 1206/2011

Komisijas 2011. gada 22. novembra Īstenošanas regula, ar ko nosaka prasības gaisa kuģa identifikācijai uzraudzības nolūkos Eiropas vienotajā gaisa telpā.

Šā nolīguma vajadzībām regulas tekstu lasa ar šādu pielāgojumu:

I pielikumu papildina ar "Switzerland UIR".

Nr. 1207/2011

Komisijas 2011. gada 22. novembra Īstenošanas regula, ar ko nosaka prasības uzraudzības veiktspējai un savstarpējai savietojamībai Eiropas vienotajā gaisa telpā; grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1028/2014,

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/386.

Nr. 923/2012

Komisijas 2012. gada 26. septembra Īstenošanas regula, ar ko nosaka vienotus lidojumu noteikumus un ekspluatācijas normas aeronavigācijas pakalpojumiem un procedūrām un ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1035/2011 un Regulas (EK) Nr. 1265/2007, (EK) Nr. 1794/2006, (EK) Nr. 730/2006, (EK) Nr. 1033/2006 un (ES) Nr. 255/2010; grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Regulu (ES) 2015/340,

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/1185.

Nr. 1079/2012

Komisijas 2012. gada 16. novembra Īstenošanas regula, ar ko nosaka prasības balsu sakaru kanālu atstatumam Eiropas vienotajā gaisa telpā; grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 657/2013.

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/2345.

Nr. 390/2013

Komisijas 2013. gada 3. maija Īstenošanas regula, ar ko nosaka aeronavigācijas pakalpojumu un tīkla funkciju darbības uzlabošanas sistēmu.

Nr. 391/2013

Komisijas 2013. gada 3. maija Īstenošanas regula, ar ko nosaka kopīgu tarifācijas sistēmu aeronavigācijas pakalpojumiem.

Nr. 409/2013

Komisijas 2013. gada 3. maija Īstenošanas regula par kopprojektu definēšanu, pārvaldības izveidi un tādu stimulu apzināšanu, kuri atbalsta Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības ģenerālplāna īstenošanu.

2014/132

Komisijas 2014. gada 11. marta Īstenošanas lēmums noteikt gaisa satiksmes pārvaldības tīkla Savienības mēroga darbības uzlabošanas mērķus un brīdinājuma robežvērtības otrajam pārskata periodam no 2015. līdz 2019. gadam.

Nr. 716/2014

Komisijas 2014. gada 27. jūnija Īstenošanas regula par kopprojektu sērijas pilotprojekta izveidi Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības ģenerālplāna atbalstam.

2015/2224

Komisijas 2015. gada 27. novembra Īstenošanas lēmums par gaisa satiksmes pārvaldības tīkla funkciju Tīkla pārvaldības padomes priekšsēdētāja, locekļu un viņu aizstājēju iecelšanu uz otro pārskata periodu (2015–2019).

2016/1373

Komisijas 2016. gada 11. augusta Īstenošanas lēmums, ar ko apstiprina tīkla darbības uzlabošanas plānu Eiropas vienotās gaisa telpas darbības uzlabošanas sistēmas otrajam pārskata periodam (2015–2019).

6. Vide un trokšņa piesārņojums

2002/30

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 26. marta Direktīva par noteikumiem un procedūrām attiecībā uz tādu ekspluatācijas ierobežojumu ieviešanu Kopienas lidostās, kas saistīti ar troksni (1.–12. un 14.–18. pants).

(Piemēro I pielikuma grozījumus, kas izriet no Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltes Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, II pielikuma 8. nodaļas (Transporta politika) G iedaļas (Gaisa transports) 2. punkta.)

89/629

Padomes 1989. gada 4. decembra Direktīva par civilo zemskaņas reaktīvo lidmašīnu trokšņa emisijas ierobežošanu (1.–8. pants).

2006/93

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva par to lidaparātu ekspluatācijas regulēšanu, uz kuriem attiecas Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 16. pielikuma otrā izdevuma (1988.) 1. sējuma 3. nodaļas II daļa.

7. Patērētāju aizsardzība

90/314

Padomes 1990. gada 13. jūnija Direktīva par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām

(1.–10. pants).

93/13

Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos

(1.–11. pants).

Nr. 2027/97

Padomes 1997. gada 9. oktobra Regula par gaisa pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos (1.–8. pants); grozījumi izdarīti ar:

— Regulu (EK) Nr. 889/2002.

Nr. 261/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91

(1.–18. pants).

Nr. 1107/2006

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regula par invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām, ceļojot ar gaisa transportu.

8. **Pārējie**

2003/96

Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai

(14. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 14. panta 2. punkts).

9. **Pielikumi**

A: Protokols par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti.

B: Noteikumi par Eiropas Savienības finanšu kontroli saistībā ar Šveices dalībniekiem EASA darbības.

—

A PIELIKUMS

PROTOKOLS PAR EIROPAS SAVIENĪBAS PRIVILĒĢIJĀM UN IMUNITĀTI

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 343. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas (EAEK) dibināšanas līguma 191. pantu Eiropas Savienībai un EAEK dalībvalstīs ir privilēģijas un imunitāte, kas vajadzīga, lai pildītu to uzdevumus,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

I NODAĻA

EIROPAS SAVIENĪBAS ĪPAŠUMS, LĪDZEKĻI, AKTĪVI UN DARBĪBAS

1. pants

Savienības telpas un ēkas ir neaizskaramas. Tajās nevar izdarīt kratīšanu, tās nevar rekvizēt, konfiscēt vai ekspropriēt. Uz Savienības īpašumu un aktīviem bez Tiesas atļaujas nevar attiecināt nekādus administratīvus vai juridiskus piespiedu pasākumus.

2. pants

Savienības arhīvi ir neaizskarami.

3. pants

Savienība, tās aktīvi, ieņēmumi un citi īpašumi ir atbrīvoti no visiem tiešajiem nodokļiem.

Ja vien tas iespējams, dalībvalstu valdības veic attiecīgus pasākumus, lai atlaistu vai atlīdzinātu netiešo nodokļu vai tirdzniecības nodokļu summas, kas iekļautas kustama vai nekustama īpašuma cenā, ja Savienība savai oficiālai lietošanai izdara lielus pirkumus, kuru cenā ietilpst šādi nodokļi. Šos noteikumus tomēr nepiemēro tā, lai to darbība Savienībā izkropļotu konkurenci.

Nekādus izņēmumus neparedz attiecībā uz nodokļiem un nodevām, kas ir maksājami par sabiedriskiem pakalpojumiem.

4. pants

Savienība ir atbrīvota no visiem muitas nodokļiem, importa un eksporta aizliegumiem un ierobežojumiem attiecībā uz oficiālai lietošanai paredzētu priekšmetu importu un eksportu; tajā valstī, kur šādi priekšmeti ievesti, tos var atsavināt par atlīdzību vai bez atlīdzības tikai saskaņā ar nosacījumiem, ko apstiprinājusi attiecīgās valsts valdība.

Savienība ir atbrīvota arī no visiem muitas nodokļiem un visiem importa un eksporta aizliegumiem un ierobežojumiem attiecībā uz tās publikācijām.

II NODAĻA

SAZIŅA UN CEĻOŠANAS ATĻAUJAS

5. pants

Katrā dalībvalstī Savienības iestāžu oficiālai saziņai un visu dokumentu sūtījumiem ir tāds pats statuss, kādu attiecīgā valsts piešķir diplomātiskām pārstāvniecībām.

Savienības iestāžu oficiālo korespondenci un citu oficiālu saziņu necenzē.

6. pants

Savienības iestāžu locekļiem un darbiniekiem šo iestāžu vadītāji var izsniegt ceļošanas atļaujas Padomes ar vienkāršu balsu vairākumu noteiktā formā, ko dalībvalstu iestādes atzīst par derīgiem ceļošanas dokumentiem. Šis ceļošanas atļaujas izdod ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem saskaņā ar nosacījumiem, kas ietverti Savienības Civildienesta noteikumos un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā.

Komisija var noslēgt nolīgumus par to, lai šīs ceļošanas atļaujas atzītu par derīgiem ceļošanas dokumentiem trešo valstu teritorijā.

III NODAĻA

EIROPAS PARLAMENTA LOCEKĻI

7. pants

Eiropas Parlamenta locekļiem, kas dodas uz Eiropas Parlamenta sanāksmes vietu vai prom no tās, nepiemēro nekādus administratīvus vai citādus brīvas pārvietošanās ierobežojumus.

Eiropas Parlamenta locekļiem attiecībā uz muitām un valūtas kontroli:

- a) viņu valstu valdības piešķir tādas pašas iespējas kā augstākajiem ierēdņiem, kas dodas uz ārzemēm pildīt īslaicīgus oficiālus uzdevumus;
- b) citu dalībvalstu valdības piešķir tādas pašas iespējas kā ārvalstu valdību pārstāvjiem, kas pilda īslaicīgus oficiālus uzdevumus.

8. pants

Attiecībā uz Eiropas Parlamenta locekļiem nevar veikt izmeklēšanas darbības, viņus nevar aizturēt vai uzsākt tiesvedību sakarā ar viedokli, ko viņi pauduši, vai balsojumu, ko viņi veikuši, pildot pienākumus.

9. pants

Eiropas Parlamenta sesijās tā locekļiem ir:

- a) savā valstī – imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem;
- b) visās citās dalībvalstīs – imunitāte attiecībā uz aizturēšanu un tiesvedību.

Imunitāte tāpat attiecas uz Eiropas Parlamenta locekļiem, kamēr viņi dodas uz Eiropas Parlamenta sanāksmes vietu un prom no tās.

Ja Eiropas Parlamenta locekli aiztur pārkāpuma izdarīšanas laikā, viņš nevar atsaukties uz imunitāti, un tā neliedz Eiropas Parlamentam izmantot tiesības kādam no tā locekļiem atņemt imunitāti.

IV NODAĻA

DALĪBVALSTU PĀRSTĀVJI, KAS PIEDALĀS EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU DARBĀ

10. pants

Dalībvalstu pārstāvjiem, kas piedalās Savienības iestāžu darbā, viņu padomdevējiem un tehniskiem ekspertiem, veicot pienākumus, kā arī dodoties uz sanāksmes vietu un atgriežoties no tās, ir parastās privilēģijas, imunitāte un atvieglojumi.

Šis pants attiecas arī uz Savienības padomdevēju struktūru locekļiem.

V NODAĻA

EIROPAS SAVIENĪBAS IERĒDŅI UN PĀRĒJIE DARBINIEKI

11. pants

Neatkarīgi no pilsonības Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem visās dalībvalstīs:

- a) saskaņā ar Līgumu noteikumiem, kas, no vienas puses, attiecas uz ierēdņu un pārējo darbinieku atbildību attiecībā pret Savienību un, no otras puses, uz Eiropas Savienības Tiesas jurisdikciju strīdos starp Savienību un tās ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, ir imunitāte pret tiesvedību saistībā ar darbībām, ko viņi veikuši, pildot amata pienākumus, tostarp viņu teikto vai rakstīto. Šī imunitāte saglabājas arī tad, kad viņi beiguši pildīt amata pienākumus;
- b) uz viņiem, kā arī viņu laulātajiem un apgādājamiem ģimenes locekļiem neattiecas imigrācijas ierobežojumi vai ārvalstnieku reģistrācijas formalitātes;
- c) attiecībā uz naudas vai valūtas maiņas noteikumiem viņiem piešķir tādus pašus atvieglojumus, kādus parasti piešķir starptautisku organizāciju amatpersonām;
- d) viņiem ir tiesības, pirmo reizi stājoties amatā, bez muitas nodokļiem attiecīgā valstī ievest savas mēbeles un sadzīves priekšmetus un tiesības bez muitas nodokļiem izvest savas mēbeles un sadzīves priekšmetus atpakaļ, beidzot pildīt pienākumus attiecīgajā valstī, jebkurā gadījumā ievērojot nosacījumus, ko par vajadzīgiem atzinusi tās valsts valdība, kurā šīs tiesības īsteno;
- e) viņiem ir tiesības personiskai lietošanai bez muitas nodokļiem ievest automašīnu, kas iegādāta iepriekšējā dzīves vietā vai arī valstī, kuras pilsoņi viņi ir, saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā attiecīgās valsts vietējā tirgū, kā arī to izvest atpakaļ, nemaksājot muitas nodokļus, jebkurā gadījumā ievērojot nosacījumus, ko attiecīgās valsts valdība uzskata par vajadzīgiem.

12. pants

Savienības ierēdņi un pārējie darbinieki maksā Savienībai nodokļus no algas un citas atlīdzības, ko tiem maksā Savienība, saskaņā ar nosacījumiem un Eiropas Parlamenta un Padomes noteiktu procedūru, pieņemot regulas atbilstīgi parastajai likumdošanas procedūrai un pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm.

Viņi ir atbrīvoti no valstu nodokļiem no algas un citas atlīdzības, ko viņiem maksā Savienība.

13. pants

Piemērojot ienākumu nodokli, īpašuma nodokli un mantojuma nodokli, kā arī piemērojot starp Savienības dalībvalstīm noslēgtās konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, kas tikai tādēļ, lai veiktu savus pienākumus Savienības dienestā, apmetas uz dzīvi tādā dalībvalstī, kas nav valsts, kurā viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, stājoties Savienības dienestā, gan valsts, kurā viņi faktiski dzīvo, gan valsts, kurā viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, pieņem, ka to pastāvīgā dzīvesvieta ir valstī, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, ja tā ir Savienības dalībvalsts. Šis noteikums attiecas arī uz laulāto, ja vien viņš nav atsevišķi iesaistījies algotā darbā, un uz apgādājamiem bērniem, kas ir šajā pantā minēto personu aprūpē.

Kustams īpašums, kas pieder šā panta pirmajā daļā minētajām personām un atrodas tajā valstī, kurā tās uzturas, ir atbrīvots no šīs valsts mantojuma nodokļiem; lai aprēķinātu šādu nodokli, pieņem, ka šāds īpašums nodokļu uzlikšanas nolūkos atrodas valstī, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, ievērojot trešo valstu tiesības, kā arī, iespējams, starptautiskas konvencijas attiecībā uz nodokļu dubulto uzlikšanu.

Piemērojot šo pantu, neņem vērā pastāvīgu dzīvesvietu, kas iegūta vienīgi tādēļ, lai pildītu pienākumus citās starptautiskās organizācijās.

14. pants

Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm nosaka Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku sociālā nodrošinājuma sistēmu.

15. pants

Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm nosaka to Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku kategorijas, uz kurām pilnībā vai daļēji attiecas 11. pants, 12. panta otrā daļa un 13. pants.

Šādās kategorijās iekļautu ierēdņu un pārējo darbinieku vārdus, amata pakāpes un adreses periodiski dara zināmus dalībvalstu valdībām.

VI NODAĻA

EIROPAS SAVIENĪBĀ AKREDITĒTO TREŠO VALSTU PĀRSTĀVNICĪBU PRIVILĒGIJAS UN IMUNITĀTE*16. pants*

Dalībvalsts, kurā ir Savienības mītne, Savienībā akreditēto trešo valstu pārstāvniecībām piešķir parasto diplomātisko imunitāti un privilēģijas.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI*17. pants*

Privilēģijas, imunitāti un atvieglojumus Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem piešķir vienīgi Savienības interesēs.

Jebkurai Savienības iestādei ir jāatņem ierēdnim vai darbiniekam piešķirtā imunitāte, ja šī iestāde uzskata, ka šādas imunitātes atņemšana nav pretrunā ar Savienības interesēm.

18. pants

Lai piemērotu šo protokolu, Savienības iestādes sadarbojas ar attiecīgo dalībvalstu atbildīgajām iestādēm.

19. pants

Šā protokola 11. līdz 14. pants un 17. pants attiecas uz Komisijas locekļiem.

20. pants

Šā Protokola 11. līdz 14. pants un 17. pants attiecas uz Eiropas Savienības Tiesas tiesnešiem, ģenerālvokātiem, sekretāriem un referentu palīgiem, neskarot 3. panta noteikumus Protokolā par Eiropas Savienības Tiesas Statūtiem, kas saistīti ar tiesnešu un ģenerālvokātu imunitāti pret tiesvedību.

21. pants

Šis Protokols attiecas arī uz Eiropas Investīciju banku, tās struktūru locekļiem, tās personālu un uz dalībvalstu pārstāvjiem, kas piedalās tās darbā, neskarot Protokolu par bankas statūtiem.

Eiropas Investīciju banka turklāt, to veidojot un palielinot tās kapitālu, ir atbrīvota no jebkādiem nodokļiem vai līdzīgiem maksājumiem, kā arī no dažādām formalitātēm, kas var būt ar to saistītas valstī, kurā banka atrodas. Arī bankas darbības izbeigšanas vai bankas likvidācijas gadījumā tai neuzliek nekādus maksājumus. Visbeidzot, bankai un tās struktūru darbībām, kas notiek saskaņā ar Statūtiem, neuzliek nekādus apgrozījuma nodokļus.

---

22. pants

Šis protokols attiecas arī uz Eiropas Centrālo banku, tās struktūru locekļiem un personālu, neskarot noteikumus, kas ietverti Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem.

Eiropas Centrālā banka turklāt ir atbrīvota no jebkādiem nodokļiem vai līdzīgiem maksājumiem gadījumā, ja palielinās tās kapitāls, un no dažādām formalitātēm, kas ar to var būt saistītas valstī, kurā ir Bankas mītne. Bankas un tās iestāžu darbībām, kas veiktas saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem, neuzliek nekādus apgrozījuma nodokļus.

Papildinājums

Protokola par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti piemērošanas kārtība Šveicē

1. Piemērošanas attiecinājums uz Šveici

Visas Protokolā par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti (turpmāk "protokols") minētās atsauces uz dalībvalstīm jāsaprot kā attiecināmas arī uz Šveici, ja vien turpmāk izklāstītajos noteikumos nav paredzēts citādi.

2. Aģentūras atbrīvojums no netiešajiem nodokļiem (tostarp PVN)

Preces un pakalpojumi, ko eksportē no Šveices, nav apliekami ar Šveices pievienotās vērtības nodokli (PVN). Ja Aģentūrai preces piegādā un pakalpojumus sniedz Šveicē oficiālai lietošanai, saskaņā ar protokola 3. panta otro daļu atbrīvojumu no PVN piešķir kā kompensāciju. Atbrīvojumu no PVN piešķir, ja faktiskā preču un pakalpojumu iepirkuma cena, kas minēta fakturrēķinā vai līdzvērtīgā dokumentā, kopā ir vismaz 100 Šveices franku (ar nodokli).

Lai saņemtu PVN kompensāciju, Federālās nodokļu administrācijas PVN galvenajā nodaļā jāiesniedz veidlapas, kas Šveicē paredzētas šim nolūkam. Parasti kompensācijas pieteikumus izskata trīs mēnešu laikā no dienas, kad tie iesniegti kopā ar nepieciešamajiem apliecinošajiem dokumentiem.

3. Piemērošanas kārtība noteikumiem, kas attiecas uz Aģentūras personālu

Saistībā ar protokola 12. panta otro daļu Šveice atbilstīgi valsts tiesību aktu principiem Aģentūras ierēdņus un pārējos darbiniekus Padomes Regulas (Euratom, EOTK, EEK) Nr. 549/69 ⁽¹⁾ 2. panta nozīmē atbrīvo no federālajiem, kantonu un komunālajiem nodokļiem attiecībā uz Eiropas Savienības maksāto algu, darba samaksu un citu atalgojumu, uz ko attiecas iekšējais nodoklis par labu Eiropas Savienībai.

Protokola 13. panta piemērošanai Šveici neuzskata par dalībvalsti iepriekš izklāstītā 1. punkta nozīmē.

Aģentūras ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem un to ģimenes locekļiem, kuri ir Eiropas Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem piemērojamās sociālās nodrošināšanas maksājumu sistēmas dalībnieki, nav obligāti jābūt Šveices sociālās nodrošināšanas sistēmas dalībniekiem.

Eiropas Savienības Tiesai ir ekskluzīva jurisdikcija visos jautājumos, kas saistīti ar Aģentūras vai Komisijas un tās personāla attiecībām saistībā ar Padomes Regula (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ⁽²⁾ piemērošanu un citiem Eiropas Savienības tiesību aktu noteikumiem, kuros izklāstīti darba apstākļi.

⁽¹⁾ Padomes 1969. gada 25. marta Regula (Euratom, EOTK, EEK) Nr. 549/69, ar ko nosaka Eiropas Kopienu ierēdņu un citu darbinieku kategorijas, uz kurām attiecas Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 12. pants, 13. panta otrā daļa un 14. pants (OV L 74, 27.3.1969., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1968. gada 29. februāra Regula (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68, ar ko nosaka Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību un ievieš īpašus pasākumus, kas uz laiku attiecināmi uz Komisijas amatpersonām (Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība) (OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.).

B PIELIKUMS

FINANŠU KONTROLE SAISTĪBĀ AR ŠVEICES DALĪBNIEKIEM EIROPAS AVIĀCIJAS DROŠĪBAS AĢENTŪRAS DARBĪBĀS

1. pants

Tieša saziņa

Aģentūra un Komisija tieši sazinās ar visām personām vai struktūrām, kas dibinātas Šveicē un piedalās Aģentūras darbībā kā līgumslēdzēji, Aģentūras programmu dalībnieki, maksājumu saņēmēji no Aģentūras vai Kopienas budžeta vai apakšuzņēmēji. Šādas personas var tieši nosūtīt Komisijai un Aģentūrai visu attiecīgo informāciju un dokumentus, kas jāiesniedz, pamatojoties uz šajā lēmumā minētajiem instrumentiem un noslēgtajiem līgumiem vai nolīgumiem, kā arī uz lēmumiem, kuri pieņemti saskaņā ar tiem.

2. pants

Pārbaudes

1. Saskaņā ar Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾, un Aģentūras valdes 2003. gada 26. martā pieņemtajiem finanšu noteikumiem, Komisijas 2002. gada 19. novembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 par pamata Finanšu regulu struktūrām, kas minētas 185. pantā Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽²⁾, un citiem šajā lēmumā minētajiem instrumentiem ar Šveicē dibinātiem saņēmējiem noslēgtajos līgumos vai nolīgumos un pieņemtajos lēmumos var paredzēt, ka saņēmēju un to apakšuzņēmēju telpās Aģentūras un Komisijas ierēdņi vai citas Aģentūras un Komisijas pilnvarotas personas jebkurā laikā var veikt zinātnisku, finanšu, tehnoloģisku vai cita veida revīziju.

2. Aģentūras un Komisijas ierēdņi un citas Aģentūras un Komisijas pilnvarotas personas var attiecīgi piekļūt vietām, darbiem un dokumentiem, kā arī visai informācijai, kas vajadzīga šādu revīziju veikšanai, tostarp elektroniskā formātā. Šīs piekļuves tiesības skaidri norāda līgumos vai nolīgumos, ko noslēdz šajā lēmumā minēto instrumentu īstenošanai.

3. Eiropas Revīzijas palātai ir tādas pašas tiesības kā Komisijai.

4. Revīzijas var veikt piecu gadu laikā pēc šā lēmuma darbības termiņa beigām vai saskaņā ar noslēgto līgumu vai nolīgumu un pieņemto lēmumu noteikumiem.

5. Par Šveices teritorijā veicamām revīzijām iepriekš informē Šveices Federālo revīzijas biroju. Šī informācija nav juridisks nosacījums šādu revīziju veikšanai.

3. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Saskaņā ar šo līgumu Komisija (OLAF) ir pilnvarota veikt pārbaudes un kontroli uz vietas Šveices teritorijā atbilstīgi noteikumiem, kas izklāstīti Padomes 1996. gada 11. novembra Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām ⁽³⁾.

2. Pārbaudes un kontroli uz vietas Komisija sagatavo un veic ciešā sadarbībā ar Šveices Federālo revīzijas biroju vai citām kompetentām Šveices Federālā revīzijas biroja norādītām Šveices iestādēm, kas laikus informējamās par pārbaudi un kontroles priekšmetu, mērķi un tiesisko pamatu, lai tās varētu sniegt vajadzīgo palīdzību. Šai nolūkā kompetento Šveices iestāžu ierēdņi var piedalīties pārbaudēs un kontrolē uz vietas.

3. Ja attiecīgās Šveices kompetentās iestādes vēlas, tās var veikt pārbaudes un kontroli uz vietas kopā ar Komisiju.

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 357, 31.12.2002., 72. lpp.

⁽³⁾ OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

4. Ja programmas dalībnieki pretojas pārbaudēm vai kontrolei uz vietas, Šveices iestādes, rīkojoties saskaņā ar valsts tiesību aktiem, sniedz Komisijas inspektoriem vajadzīgo palīdzību, lai tie varētu izpildīt savu pienākumu veikt pārbaudes vai kontroli uz vietas.

5. Komisija iespējami drīz paziņo Šveices Federālajam revīzijas birojam par jebkuru faktu vai aizdomām par pārkāpumu, ko tā atklājusi, veicot pārbaudes un kontroli uz vietas. Jebkurā gadījumā Komisijai jāinformē iepriekšminētā iestāde par šādu pārbaudi un kontroles iznākumu.

4. pants

Informācija un konsultācijas

1. Šā pielikuma pienācīgas īstenošanas nolūkā Šveices un Kopienas kompetentās iestādes regulāri apmainās ar informāciju un pēc vienas puses pieprasījuma rīko konsultācijas.

2. Kompetentās Šveices iestādes bez kavēšanās informē Aģentūru un Komisiju par jebkuru faktu vai aizdomām par pārkāpumu, ko tās atklājušas saistībā ar tādu līgumu vai nolīgumu noslēgšanu un īstenošanu, kuri noslēgti, piemērojot šajā lēmumā minētos instrumentus.

5. pants

Konfidencialitāte

Uz paziņoto vai jebkādā citā veidā iegūto informāciju saskaņā ar šo pielikumu attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, un tā aizsargājama tāpat, kā līdzīgu informāciju aizsargā Šveices tiesību akti un attiecīgie Kopienas iestādēm piemērojamie noteikumi. Šādu informāciju var izpaust tikai tām personām Kopienas iestādēs, dalībvalstīs vai Šveicē, kurām tā ir jāzina amata pienākumu veikšanai, un to var izmantot tikai tam, lai nodrošinātu līgumslēdzēju pušu finansiālo interešu efektīvu aizsardzību.

6. pants

Administratīvie pasākumi un sodi

Neskarot Šveices krimināltiesību piemērošanu, Aģentūra vai Komisija var piemērot administratīvos pasākumus un sodus saskaņā ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 un Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾, un Padomes 1995. gada 18. decembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību ⁽²⁾.

7. pants

Atgūšana un izpilde

Šveicē ir izpildāmi Aģentūras vai Komisijas lēmumi, kas pieņemti šā lēmuma darbības jomā un uzliek finansiālas saistības personām, kuras nav valstis.

Izpildes rīkojumu, neveicot citu kontroli kā vien tiesību akta autentiskuma pārbaudi, izdod Šveices valdības norādīta iestāde, kura par to informē Aģentūru vai Komisiju. Izpilde notiek saskaņā ar Šveices noteiktu kārtību. Izpildes lēmuma likumību pārbauda Eiropas Savienības Tiesa.

Eiropas Savienības Tiesas spriedumi saskaņā ar šķīrējklauzulu izpildāmi ar tādiem pašiem noteikumiem.

⁽¹⁾ OVL 357, 31.12.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OVL 312, 23.12.1995., 1. lpp.

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV